

הישיבה ה-69 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, ה' בחשון תשע"ג (21.10.2012)

עיריית אריאל

הישיבה ה-69 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה

מיום ראשון, ה' בחשוון תשע"ג (21.10.12)

		<u>נוכחים :</u>
- ראש העיר	מר רון נחמן	
- סגן ראש העיר	מר יחיאל טוהמי	
- סגנית ראש העיר	גב' לודמילה גוזב	
- חבר מועצת העיר	מר אלי שבירו	
- חבר מועצת העיר	מר יוסי חן	
- חבר מועצת העיר	מר אבי סמו	
- חבר מועצת העיר	מר מקס צ'רנוגלז	
- חבר מועצת העיר	עו"ד אריאל עזריה	
- חבר מועצת העיר	מר עמנואל יעקב	
- חברת מועצת העיר	גב' שירה דקל	

חסרים : מר פבל פולב - חבר מועצת העיר

משתתפים : מר חיים (קוקי) ביטון - מנכ"ל העירייה
עו"ד שרון שטיין - יועץ משפטי
מר ג'והר חלבי - גזבר העירייה
מר אריה ברסקי - מבקר העירייה
רו"ח רוני דנה - רואה חשבון

על סדר היום :

1. דיון ואישור המלצות וסיכומי מבקר העירייה והוועדה לענייני ביקורת בענייני הליקויים שהועלו בדו"ח הביקורת המפורט של מבקר משרד הפנים לשנת הכספים 2011.

מר רון נחמן-ראה"ע: חברים, אני מתכבד לפתוח את ישיבת המועצה מספר 69. אני רוצה בבקשה לעדכן את מליאת המועצה.

דיווח ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע: אנחנו קיבלנו בשבוע שעבר, בטקס של משרד החינוך, את הפרס המחוזי של העיר המצטיינת במחוז, ואנחנו מתכוונים ומתכווננים להתחרות על הפרס הארצי עם מחוזות אחרים. אני מניח שבנובמבר הם יעשו את השיפוט של כל הרשויות המצטיינות בכל המחוזות. זה כבוד גדול לאריאל וזה חשוב לדעת שאנחנו בקטע הזה נמצאים בעלייה.

דבר שני – היום נפתחה שנת הלימודים באוניברסיטאות והיום היה טקס, יחד עם שר האוצר ושר החינוך, באוניברסיטה, וזה מאד מאד חשוב. אני מניח שיראו את זה בטלביזיה. אם היתה עליה של בערך 2% בכל המוסדות האקדמיים, אז אצלנו זה תוספת של 7%. זאת אומרת, פי 3 מתקבלים פה אלינו לאוניברסיטה, בהשוואה לשאר התלמידים שנרשמו למוסדות האקדמיים.

אני חושב שסך הכול הדברים, אחרי כל החגים וכל החופשות, והחודש של החגים זה חודש שלם שלא היתה מדינה בעצם, עכשיו אנחנו נכנסים, יש לנו עכשיו סיפור של הבחירות. ואני אומר את זה לכולכם, כרגע כל המדינה נכנסת לבית משוגעים. מפלגות שצריכות לעשות את הפריימריז, מפלגות אחרות שאין להן פריימריז. אני לא יודע מה יקרה ב-22 לינואר, מי המפלגה שתזכה ביכולת להרכיב ממשלה. לא יודע. אני יודע שכל הרשימות התאחדו ביחד נגד נתניהו, נגד הליכוד. ואני, בדברים האלה פעם אמרתי, היתה סיסמה – ליכוד אחד גדול מול כל השמאל. ככה נתנו את זה. ואני רק אומר לכם, שאם יהיו שינויים במפה הפוליטית, זה עלול להשפיע על אריאל באופן מיידי. חשוב שתדעו את זה. אני לא יודע כרגע מה יהיה, מי הרשימות, כל הדברים הללו, אבל קחו את זה בחשבון.

עכשיו, החודש הזה אנחנו נכנסנו לשנה של לפני בחירות. זאת אומרת, הבחירות לרשויות המקומיות תהיה באוקטובר שנה הבאה. זו השנה האחרונה של הכהונה של המליאה ואני מקווה שאנחנו נעבור את השנה הזאת ברוח טובה. אני מקווה שלא

נצטרך סתם לריב על כל מיני שטויות. מצידי על כל פנים, אני דיברתי היום עם שבירו, קבעתי איתו גם פגישה, ואני חושב שאנחנו צריכים לחשוב טוב מה צריך לעשות בשביל להבטיח את העתיד של העיר הזאת.

אלה הם הדברים פחות או יותר שיש לי, אחרי כל החודש של החגים וכל הדברים האלה.

ולסדר היום עצמו, אני מבקש את ג'והר, בבקשה.

מר אלי שבירו : אפשר להגיד משהו לפני סדר היום, כהודעה גם כן?

מר רון נחמן-יו"ר : כן, בבקשה.

מר אלי שבירו : היום התחיל תרגיל מל"ח ארצי.

מר רון נחמן-יו"ר : שכחתי להגיד את זה.

מר אלי שבירו : היום התחיל תרגיל מל"ח ארצי. מדובר על רעידת אדמה וכל

מה שקשור לזה. אבל, רון, יש מה שנקרא ועדת מל"ח. ועדת מל"ח, דיברנו על זה לפני כמה חודשים, שלא התכנסה. ועדת מל"ח מורכבת גם מאנשים שיושבים פה, אתה יו"ר ועדת מל"ח, מנו חבר בוועדת מל"ח, אני חבר בוועדת מל"ח, ויש נתק. ואני, יש לי חששות, בוא נגדיר את זה בצורה כזאת. אנחנו לא מעורבים, אנחנו לא יודעים, אנחנו לא יודעים מה קורה, אנחנו לא יודעים איך העירייה מתנהגת ואיך היא מתנהלת, ואני חושב שזה לא תקין בצורה משמעותית, בייחוד בתקופה שאנחנו נמצאים בה היום.

מר רון נחמן-יו"ר : אז אני אגיד לך, קודם כל, אני בדקתי עם פיקוד העורף מה

התפקיד שלי בתור יו"ר ועדת מל"ח וכל הדברים האלה. הם טיפלו בנושאים, היתה ישיבה של הפונקציונרים, העובדים, המנהלים שאחראים על כל הדברים הללו. הם מתואמים בעבודה הזאת. אני בהחלט מסכים שלנושא הזה ועדת מל"ח, שהיא מחברי מועצת העיר, של הנבחרים וכדומה, אני שאלתי את זה. אבל לא קיבלתי את התשובה

שאני צריך לזמן אותם. יש להם, אני לא יודע, שלחו את ההנחיות שלהם וזה מה שהיה. שום דבר אחר.

מר אלי שבירו: רון,

מר רון נחמן-יו"ר: רגע, אני לא מתווכח איתך. אני אומר, יש לנו, אני יודע שקיבלנו גם, מחר-מחרתיים, שלושה ימים שיש את התרגילים. זה לא רק היום. אין לי שום ויכוח עם זה. אני חושב שנקיים פגישה של ועדת מל"ח ונבקש את האנשים שהם לקחו חלק עם פיקוד העורף, עם כל אלה שהיו בשבוע שעבר בתל-אביב, ונקבל מהם את הדיווח.

אני אומר לך דבר אחד – מדינת ישראל לא מוכנה לכל מיני פיגועים כאלה או אסונות כאלה. אני אומר לך באופן מוחלט – היא לא מוכנה לפיגועים כאלה. אני הייתי בבית חולים, אני יודע מה יכולים להגיע לבית חולים. כל הנושא של כבישים, של כיבוי אש, כל הדברים האחרים, אני, איך אומרים, סקפטי.

מר אלי שבירו: אני מסכים עם מה שאתה אומר לגבי הסקפטיות של מוכנות המדינה. אבל אני חושב, ואתה הרי יודע, שאם יקרה משהו אנחנו נצטרך להתמודד עם זה לבד. ואם אנחנו לא נצליח להתארגן בהתאם בתוך עצמנו, אז, כמו שאתה אומר, המדינה לא ערוכה וגם אנחנו לא ערוכים. באמת, אם ועדת מל"ח לא צריכה להתכנס,

מר רון נחמן-יו"ר: אני הסכמתי איתך מלכתחילה. אני אומר, אנחנו נכנס אחרי התרגיל את ועדת מל"ח, כדי שיקבלו מהאנשים שהם אמורים לתפעל את הדברים ונעשה מסקנות שלנו. אני לא יודע לפני זה. אף אחד לא ידע מה יהיה היום. כל הדברים הם סוד. קיבלנו הודעה בטלפון שיש היום תרגיל וזה הכול. אנחנו לא יודעים כלום. זה הכול. אז מה אני אעשה?

מר יוסי חן: אני רוצה להגיד לפני סדר היום גם כן משהו.

מר רון נחמן-יו"ר : כן, בבקשה.

מר יוסי חן : אנחנו נפגשים פה ומקיימים ישיבת מועצה וזה יפה וזה נחמד, אבל אנחנו את החלטות המועצה לא מקיימים. ואם לא מקיימים, אני לא יודע אם אפשר גם אולי לדלג על עוד ישיבות ולפוצץ ישיבות. הכול אפשר. אבל אם אנחנו בחניה של הקאונטרי, כבר שנה שניה מתקצבים, ואני אומר שרוב הנסתר על הגלוי בתקציב, ועד היום לא נעשה שום דבר והחורף מתקרב שוב פעם,

גב' לודמילה גוזב : אבל אנחנו יודעים מי אשם על זה.

מר יוסי חן : את תרשי לי לסיים ברשותך ואחר כך תגידי לי מה שאת רוצה ואני אשמח לשמוע אותך. זה אחד. אז החניה של הקאונטרי זה אחד. שתיים – אישרנו בתוכניות העבודה לשפץ את רובע א', שכונת בן יקר גת ברובע א'. אותו סיפור – לא עושים שום דבר.

גב' לודמילה גוזב : מה? מה? סליחה, לא שמעתי.

מר יוסי חן : שכונת בן יקר, רובע א', הכניסו את זה לתוכניות העבודה, הציגו לנו יפה שעות על שעות. דבר שלישי – לגבי כל האשקוביות. הצבענו על זה של האשקוביות ואמרנו בלי הצבעה,

מר אלי שבירו : נעשה ועדה.

מר יוסי חן : את האשקוביות האלה, משפצים אותן בימים האלה, והעבירו אותן למכללה או מעבירים אותן למכללה. אז עוד פעם, מקבלים החלטות איך שרוצים, לא צריך מועצה, לא צריך לזה מועצה. כל אחד יכול לעשות מה שהוא רוצה. דיברנו שזה יהיה לזוגות צעירים, אז הולכים ומשקיעים עשרות אלפי שקלים.

מר רון נחמן-יו"ר : מי זה דיבר? אתה דיברת? אני החלטתי לא. מה אתה רוצה?

מר יוסי חן : אתה יכול להחליט לא. אני רוצה כן. אני רוצה כן. אני רוצה אותם לזוגות צעירים. ואני לא יודע מאיפה אתה מביא עשרות אלפי שקלים לשפץ אותם במקום לתת לזוגות צעירים.

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא חייב לך כלום.

מר יוסי חן : גם אני לא חייב לך כלום.

מר רון נחמן-יו"ר : תקבל כל החלטה שאתה רוצה.

מר יוסי חן : גם אני לא חייב לך כלום. יופי.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה ביקשת, תסלח לי, ביקשת,

מר יוסי חן : רגע, תרשה לי לסיים. תרשה לי לסיים.

מר רון נחמן-יו"ר : תגיד לי מה אתה רוצה.

מר יוסי חן : אתה פותח, מדבר על – רוצה אווירה טובה, רוצה הסכמות, רוצה שנה רגועה, אבל אתה עושה מה שאתה רוצה.

מר יוסי חן : תדבר כמה שאתה רוצה, כמה שאתה רוצה.

מר יוסי חן : או קיי, אז בוא, אני אדבר כמה שאני,

מר רון נחמן-יו"ר : לא רוצה לענות לך.

מר יוסי חן : אל תענה. אתה לא חייב. הרי איפה שלא נוח לך,

מר רון נחמן-יו"ר : דבר, יש לך 5 דקות.

מר יוסי חן : אני אגמור את זה גם ב-2 דקות. איפה שלא נוח לך,

מר רון נחמן-יו"ר : לא שומע אותך.

מר יוסי חן : אל תשמע. הפרוטוקול שומע.

מר רון נחמן-יו"ר : לא שומע אותך.

מר יוסי חן : אדון רון נחמן, ראש עיריית אריאל, איפה שלא נוח לך אז

אתה לא שומע, אתה לא רואה ואתה לא יודע כלום. אני מציע לך להתחיל לפתוח את העיניים, את האוזניים ולהתחיל להקשיב טוב טוב למה שהחברים פה רוצים, כי בסך הכול אנחנו מייצגים פה אלפי תושבים תושבי אריאל. לכן אני אומר, אם יש תוכניות עבודה – תדאגו ליישם אותן. או שאל תציגו לנו בכלל בתוכניות את הדברים האלה. הנה, סיימתי בפחות מדקה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני מאד מודה לך על ה -

מר יוסי חן : את ה-4 דקות אני אנצל אחר כך.

מר רון נחמן-יו"ר : 100%. בסדר.

מר יחיאל טוהמי : יוסי, אני לא בא עכשיו להגן על ראש העיר, אבל קבענו שתהיה ועדה,

מר רון נחמן-יו"ר : של מה?

מר יחיאל טוהמי : בנושא האשקוביות.

מר רון נחמן-יו"ר : אין ועדה של אשקוביות.

מר יחיאל טוהמי : אבל אתה אמרת.

מר רון נחמן-יו"ר : אין. אני לא נותן לך, אין ועדה ואף אחד לא יעשה את הדברים האלה וזה הכול. לא תהיה ועדה. אף אחד מכס לא ועדת אכלוס וזה הכול. תעשו מה שאתם רוצים.

מר אלי שבירו : אבל זה מה שסוכס.

מר רון נחמן-יו"ר : לא.

מר אלי שבירו : בוודאי.

מר רון נחמן-יו"ר : לא.

מר יחיאל טוהמי : כן, כן, סוכס.

מר רון נחמן-יו"ר : לא.

מר אלי שבירו : אפילו הסגן שלך אומר שסוכס.

מר רון נחמן-יו"ר : בסדר. תשבו יחד כולכם, עשרה, תשבו ביחד.

מר יחיאל טוהמי : אני יכול להגיד משהו?

מר רון נחמן-יו"ר : כולכם שותפים.

מר יחיאל טוהמי : יש לי גם 2 דקות. יוסי, קיבלת 4 דקות, אני 2 דקות.

רון, אתה אמרת פה לחברי המועצה שאתה מקים ועדה. אמרת את זה. אם אתה לא אומר אז אני אומר שאתה לא אמרת. ברגע שאתה אמרת – אני מקים ועדה שתהיה מורכב ממני ומיוסי,

מר אלי שבירו : אמרנו נציג מכל סיעה.

מר יחיאל טוהמי : נציג מכל סיעה, כדי שנראה מה. עכשיו, אם אתה הולך ואתה קובע לעצמך שאתה,

עו"ד שרון שטיין : לדעתי רון לא היה בישיבה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא הייתי בישיבה.

מר אלי שבירו : היה. היה. היה.

מר יחיאל טוהמי : היה בישיבה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא אמרתי בחיים, בחיים. לא נותן למועצת עיר לנהל את העיר. בחיים לא. זה הכול.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי : עוד פעם אני חוזר, רון אמר את זה, רון אמר את זה.

גב' לודמילה גוזב : אבל הוא לא היה.

מר יחיאל טוהמי : כשדיברו על האשקוביות, פבל דיבר על האשקוביות, עוד לא

סגרנו את העסקה, עוד לא עשינו את ה -

מר רון נחמן-יו"ר : נכון.

עו"ד שרון שטיין : נכון. אבל ההחלטה על הוועדה היתה כשרון לא היה.

מר יחיאל טוהמי : תקום ועדה שתהיה מורכבת מחברי מועצה.

מר רון נחמן-יו"ר : לא תקום ועדה.

מר יחיאל טוהמי : עכשיו, אני אומר לך, רון, זכותך, אתה יכול להגיד מה

שאתה רוצה, אתה קובע. ומותר לך להגיד – אני קובע.

מר רון נחמן-יו"ר : נכון.

מר יחיאל טוהמי : אבל חברי המועצה לא בובות, עם כל הכבוד לך.

מר רון נחמן-יו"ר : כל הכבוד. חברי המועצה הם לא משרד השיכון. זה הכול.

מר יחיאל טוהמי : אתה לא יכול לנהל את זה איך שאתה רוצה.

מר רון נחמן-יו"ר : טוב.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה לסיים ולהגיד, שאני בעד שהאשקוביות האלה, כמו שאומרים, נחמן, גרת באשקוביות, הגעת לאריאל – שמו אותך באשקוביות. משם הלכת לבית. אנשים פה, במקום לתת את זה לאוניברסיטה העשירה הזו, לתת את זה פה לאנשים, לילדים שלנו, במחיר מינימאלי, שנקבע את זה כולנו. לא בשביל הילדים שלי, בשביל הילדים של כולם באריאל, לא שלי. אני לא מדבר על עצמי בכלל. הגיע הזמן שבאמת נתייחס לאנשים, כמו שאתה באת לאשקובית וחנה גולן באה.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה רוצה לנהל לי דיון כאן עכשיו?

מר יחיאל טוהמי : לא. אני רוצה להגיד לך דבר אחד.

מר רון נחמן-יו"ר : אז תסיים בבקשה.

מר יחיאל טוהמי : רון, אתה לא יכול,

מר רון נחמן-יו"ר : אני מבין. אז תסיים.

מר יחיאל טוהמי : יש לי 5 דקות.

מר רון נחמן-יו"ר : לא. לא.

מר יחיאל טוהמי : כמה יש לי?

מר רון נחמן-יו"ר : לא. זה לא בסדר היום.

מר יחיאל טוהמי : עוד דקה.

מר רון נחמן-יו"ר : לא. תגיד מה אתה רוצה וזהו.

מר יחיאל טוהמי : עוד דקה.

מר רון נחמן-יו"ר : אז תגיד מה שאתה רוצה.

מר יוסי חן : לא נתנו את זה למכללה, שלא תטעה, זה 'ביזנס'.

מר יחיאל טוהמי : לסטודנטים, אני יודע.

מר יוסי חן : השכירו את זה. זה הכול 'ביזנס'.

מר יחיאל טוהמי : או קיי, אני יודע.

מר רון נחמן-יו"ר : תעשה לי טובה, אין לך מושג.

מר יוסי חן : אז תקן אותי.

מר רון נחמן-יו"ר : אבל אני לא יכול, אתם מדברים ביניכם. תאמתם את כל

הישיבה הזאת.

מר יחיאל טוהמי : אני לא תאמתי שום דבר.

מר רון נחמן-יו"ר : כולכם ביחד.

מר יחיאל טוהמי : לא תאמתי כלום.

מר רון נחמן-יו"ר : הכול מתואם מראש, בחייכם.

מר יחיאל טוהמי : אפילו ארוחת צהריים לא ישבת לאכול איתי, אתה לא בסדר.
ישבת איתי וברחת.

מר רון נחמן-יו"ר : נו, גמרת?

מר יחיאל טוהמי : שניה. אני חושב שראש העיר, אני מבקש ממך,

מר רון נחמן-יו"ר : אני שמעתי.

מר יחיאל טוהמי : לעשות חשיבה מחודשת בעניין הזה ולתת לזוגות צעירים, ולא להגיד – אני קובע, אני רוצה. אם אתה קובע, אז בשביל מה אתה צריך אותנו? בוא נצא החוצה, תצביע לבד, תעשה לבד.

מר יעקב עמנואל : אתה מבקש ואתה לא נענה. נו, מה, אתה לא הבנת?

מר יחיאל טוהמי : ש-מה?

מר יעקב עמנואל : אתה מבקש – אתה לא נענה. זהו.

מר יחיאל טוהמי : לא נענה.

מר יעקב עמנואל : לא.

מר רון נחמן-יו"ר : מנו, מה יש לך להגיד?

מר יעקב עמנואל : מה יש לי להגיד?

מר רון נחמן-יו"ר : כן. מה יש לך להגיד?

מר יעקב עמנואל : שום דבר. מה אני צריך להגיד?

מר רון נחמן-יו"ר : מה יש לך להגיד? גמרת כבר? עכשיו תקשיב טוב, אדון יוסי חן, חלק מהכזבים שלך שאתה זורק בישיבות מועצה ושאתה לא בדקת אותם, אני פשוט לא רוצה להתייחס לזה. אבל, לידיעתך, האשקוביות שהיו עד לפני שבוע, שאנחנו חתמנו, אמרתי לכם, כמה שנים ניהלנו מו"מ עם משרד השיכון, חתמנו על ההסכם. בהסכם הזה יש שם מספר אשקוביות שמשרד השיכון הכניס שם את כל מי שאתה רוצה לאשקוביות. יש סיכום שכל משפחה שנמצאת שם, תקבל דיור אחר ברחוב מוריה, יש דירות של משרד השיכון, על מנת לפנות את כל האשקוביות. למה? אנחנו ישבנו עם המינהל האזרחי.

מר יוסי חן : מי זה אנחנו?

מר רון נחמן-יו"ר : ראש העיר.

מר יוסי חן : אז אני, תגיד אני.

מר רון נחמן-יו"ר : לא, ראש העיר, אני מייצג את העיר, לא אותך.

מר יוסי חן : אבל אל תגיד אנחנו, אני.

מר רון נחמן-יו"ר : אבל אני לא שואל אותך. אני מייצג את העיר.

מר יוסי חן : אבל אני מתקן אותך, כי זה אני, לא אנחנו.

מר רון נחמן-יו"ר : אל תהיה חכם גם. ראש העיר, ביחד עם אנשי המקצוע, ישבנו עם משרד הביטחון, עם משרד השיכון ועם כולם. אנחנו הולכים לעשות תכנון מחדש של כל אתר האשקוביות. ומה שרצינו לעשות פעם, את מרכז העסקים של אריאל, אין היום שום שטח לאריאל. ולכן, כולכם חכמים, אבל אף אחד מכם לא בנה עיר. גם אתה יוסי.

מר יוסי חן : גם אתה לא. גם אתה לא. אל תשכתב את ההיסטוריה. היום שמעתי כאילו אתה בנית את העיר אריאל. אתה בסך הכול המשכת את פייטלסון. אתה לא בנית את העיר. המשכת את פייטלסון מהכיכר והלאה.

מר רון נחמן-יו"ר : 'יא טמבלי שכמוך,

מר יוסי חן : אל תגיד לי 'טמבלי'.

מר רון נחמן-יו"ר : מי הביא את פייטלסון?

מר יוסי חן : מה זה משנה?

מר רון נחמן-יו"ר : אני הבאתי אותו.

מר יוסי חן : מה זה משנה? היה ראש עיר לפניך.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה לא יודע כלום. אתה שקרן.

מר יוסי חן : אני שקרן?

מר רון נחמן-יו"ר : אתה משקר.

מר יוסי חן : לא היה ראש מועצה לפניך?

מר רון נחמן-יו"ר : אתה משקר. לא.

מר יוסי חן : לא?

מר רון נחמן-יו"ר : אני הייתי הראשון.

מר יוסי חן : אתה הראשון?

מר רון נחמן-יו"ר : כן.

מר יוסי חן : מה אתה אומר?

מר רון נחמן-יו"ר : תלמד את ההיסטוריה. תלמד את ההיסטוריה קודם כל.

מר יחיאל טוהמי : הוא בא, אבל הוא היה בגרעין.

מר רון נחמן-יו"ר : תלמד את ההיסטוריה קודם כל. הדיבורים שלך, השקרים שלך,

מר יוסי חן : באמת, מספיק עם השטויות שלך. אתה מאמין לעצמך? מרוב שאתה משקר אתה גם מאמין לעצמך בסוף. עשה לי טובה.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה יודע, אתה יש לך שיטה להעליב.

מר יוסי חן : אני, אל תלמד אותי מה יש לי, אתה תדאג לעצמך.

מר רון נחמן-יו"ר : יש לך שיטה להעליב.

מר יוסי חן : להעליב? למדתי את זה ממך. אתה לימדת אותי את הדברים האלה.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה מעליב. אתה פוגע. זה הכול.

מר יוסי חן : רק ממך למדתי את זה. היה לי מורה טוב.

מר רון נחמן-יו"ר : בעוד שנה בבחירות תראה איפה אתה תהיה.

עכשיו אני אומר לכם ככה, ישיבת המועצה, ובזה אני גומר את הסיפור הזה, ישיבת המועצה לא יכולה להחליט אם היא לוקחת אשקוביות לפה או אשקוביות לשם.

מר יחיאל טוהמי : היא יכולה.

מר מקס צ'רנוגלז : אבל לא דיברנו על זה.

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-יו"ר : אני רק אומר לך ככה, אני הולך עכשיו, אני סוגר את

הישיבה עכשיו. גמרנו. יוסי, אתה רוצה לפוצץ את הישיבה?

מר יחיאל טוהמי : אתה לא שואל אותנו?

מר רון נחמן-יו"ר : זה על סדר היום?

מר יחיאל טוהמי : לא, אתה שואל אותנו או לא?

מר יוסי חן : תפוצץ, יחיאל.

מר רון נחמן-יו"ר : זה על סדר היום?

מר יחיאל טוהמי : זה לא על סדר היום.

מר רון נחמן-יו"ר : אז יופי. אדוני, תהיה צמוד לפרוטוקול.

מר אלי שבירו : לא יכול להיות, אנחנו אבל,

מר רון נחמן-יו"ר : אבל אני לא רוצה לדון בזה כבר. זו זכותי. יש סדר יום.

אתם רוצים לישיבה הבאה – תעשו מה שאתם רוצים.

גב' לודמילה גוזב : נכון, תעשו.

מר רון נחמן-יו"ר : כרגע יש סדר יום – לך ולך – ותעשה את כל הקומבינות. אין

בעיה.

מר יוסי חן : אתה כראש עירייה יש לך זכות לפוצץ את הישיבה מתי

שאתה רוצה.

מר רון נחמן-יו"ר : נכון.

מר יוסי חן : ואני אחריך. תפוצץ.

מר רון נחמן-יו"ר : נכון. נכון.

מר יוסי חן : מה, אתה מפחיד אותנו?

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא רוצה לדבר איתך.

מר יוסי חן : מה, אתה מפחיד אותנו? מה זה הסגנון הזה שאני אפוצץ את

הישיבה? איזה סגנון זה?

מר רון נחמן-יו"ר : אתה מעליב.

מר יוסי חן : אתה תראה לאיזה דרגה נמוכה אתה יורד.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה מבזה אנשים.

מר יוסי חן : אני מבזה?

מר רון נחמן-יו"ר : זה הכול. כן.

מר יוסי חן : אני אביא לך פה עכשיו שורה של אנשים שביזית אותם

והעלבת אותם ופגעת בהם.

מר רון נחמן-יו"ר : כן, בסדר, שמענו אותך, איזה יופי של, חבר במועצת העיר.

'ואללה', כל הכבוד לך. עזוב.

מר יוסי חן : כל הכבוד לך על מה שאתה עושה במועצת העיר.

מר רון נחמן-יו"ר : בבקשה, ג'והר.

1. דיון ואישור המלצות וסיכומי מבקר העירייה והוועדה לענייני ביקורת בענייני הליקויים שהועלו בדו"ח הביקורת המפורט של מבקר משרד הפנים לשנת הכספים 2011.

מר אריה ברסקי : כבכל שנה, משרד הפנים שלח רואה חשבון שיעשה ביקורת חיצונית על העירייה. בסיום הביקורת יצאו שני תוצרים.

מר יעקב עמנואל : אתה מדבר על הפרוטוקול הזה?

מר אריה ברסקי : כן, הפרוטוקול והדו"ח עצמו.

מר ג'והר חלבי : הדו"ח המצורף.

מר אריה ברסקי : והחוברת 'הרזה' הזאת.

כמו שאמרתי, בסיום העבודה שלו פורסמו שני דו"חות – דו"ח כספי, ששם מצויינים הביצועים של העירייה בשנת 2011. המאזן, שם יש את הנכסים, את ההתחייבויות ואת הפעילויות שהעירייה ביצעה במהלך שנת 2011. בנוסף יש שם את הדו"ח המפורט. בדו"ח המפורט נבדקים מספר נושאים שנקבעים על ידי משרד הפנים והם נקבעים באופן רוחבי בכל הרשויות המקומיות בארץ. כך במקרה הזה תמיד נבדקים 4 תב"רים באופן מדגמי. קודם שאלו, היו שאלות על תב"רים כאלה ואחרים, נבדקים או לא נבדקים. כל שנה נבדקים לפחות 4 תב"רים, באופן מדגמי. לפעמים זה גם, אם יש משהו פרטני. בנוסף, נבחרו מספר נושאים שנבדקו בכל הרשויות בארץ והשנה הנושא המרכזי זה הנושא של שכר – קליטת עובדים והתנאים שלהם.

מר יחיאל טוהמי : כן, ראינו את זה.

מר אריה ברסקי : או קיי. אז אנחנו עכשיו דנים בעצם, הדו"ח עצמו נדון בוועדה לענייני ביקורת בחודש שעבר. הוועדה לענייני ביקורת הביאה את ההמלצות

ואת הסיכומים שלה, יש פרוטוקול, לחברי המועצה. אנחנו עכשיו נדון בדו"ח של הוועדה לענייני ביקורת ובסיום הדיון יהיה צריך להצביע אם לקבל את ההמלצות והסיכומים של הוועדה או לא לקבל אותם.

מר יעקב עמנואל : אריה ידידי, לפני ש... בדו"ח ביקורת היו המלצות חמורות מאד על ניהול המחסן ועל האחראים ונעלם גנרטור, ושום המלצות. הרי זה מס שפתיים מה שאנחנו מדברים פה. ולא נעשה שום דבר ואף אחד לא חיפש ולא נתן את הדין. ועשרות אלפי שקל מנכסי העירייה הלכו.

מר אריה ברסקי : מנו, סליחה, אני רוצה לעשות סדר. בוא, אתה מבלבל.

מר יעקב עמנואל : נתת המלצות. אין אחריות לאיש ציבור? אני מבלבל?

מר אריה ברסקי : כן, אתה מבלבל.

מר יעקב עמנואל : אני לא מבלבל שום דבר.

מר אריה ברסקי : אז אני מסביר לך.

מר יעקב עמנואל : הא בהא תליא, אחד לשני קשור.

מר אריה ברסקי : זה דו"ח של רואה חשבון מטעם משרד הפנים. אתה מדבר על

דו"ח של מבקר פנים, וזה שני דברים שונים. עכשיו על סדר היום אנחנו דנים בדו"ח לשנת 2011.

(מדברים ביחד)

מר יעקב עמנואל : אתה יודע שהלכו כספים לאיבוד. אתה יודע, נכון?

מר אריה ברסקי : אבל יש דברים על סדר היום. אתה רוצה, או שדנים על סדר היום או לא דנים. בישיבה הבאה גם יהיו דו"חות של מבקר הפנים ואני אתייחס לדברים האלה.

מר אלי שבירו : אבל יש למשל, יש הערות שהן חוזרות, כמו ההערה של החברה הכלכלית, שהיא חוזרת כל שנה.

מר אריה ברסקי : חברים, אז בואו נעשה פה סדר. קיבלתם חוברת, יש שם חוץ צהוב כזה. תפתחו את החוברת הזו באמצע, בתוך החוץ הצהוב, ותעברו לדו"ח שקוראים לו דו"ח הביקורת המפורט. נציג את הדו"חות ואז אפשר לשאול שאלות. ותפתחו בבקשה בעמוד 6.

עמוד 6 מציג את עיקר הממצאים שעלו בביקורת השנה. ועמוד 7 זה מעקב אחר תיקון ליקויים שהועלו בביקורות שנערכו בשנים קודמות. אנחנו נתחיל בליקויים שהועלו בשנה הזאת ונעבור במעקב אחר תיקון ליקויים, שזה דבר בפני עצמו מאד חשוב, כי לא, כמו שאתה בעצמך אמרת, מנו, לא מספיק רק להציג ליקויים, צריך לראות גם מה קרה איתם.

מר יעקב עמנואל : למה צריך להיראות? זה צריך להיעשות.

מר רון נחמן-יו"ר : המבקר יודע מה הוא צריך לעשות.

מר אריה ברסקי : נכון.

מר רון נחמן-יו"ר : תעשה את זה.

מר אריה ברסקי : השלב הראשון, אתם רואים בסעיף 1, יש לנו את הביצוע של תקציבי הפיתוח. במסגרת הבדיקה הזו נבדקו מספר תב"רים ואני אציין את הליקוי

היחיד שלכאורה, שגם הוא למעשה ליקוי שעלה בדו"ח, ואני אקריא את מה שהוא כתב. בהתייחס ל-תב"ר 202 (זה הארכת חוזה), הוא מציין שההסכם שנערך עם הקבלן התייחס לשני תב"רים – 198 ו-202. פרק 02 לכתב הכמויות אשר נכלל בהסכם התייחס לעבודות ב-תב"ר זה והסתכם בכ-1,862 אלפי ש. עבודות הקבלנות ב-תב"ר תוקצבו בסך 1,645 אלפי ש. יצוין כי לאור הביקורת בחודש מאי 2012 עודכן ה-תב"ר כך שסך העבודות הקבלניות תוקצב על סך 1,737 אלפי ש. משמעות הדבר היא כי גם נכון להיום קיימת חריגה תקציבית ב-תב"ר זה בסך של כ-125,000 ש. ואני הייתי מבקש שגזבר העירייה יתייחס לליקוי הזה.

מר ג'והר חלבי : כל הרשאה תקציבית שאנחנו מקבלים ממשד ממשלתי מסוים, אנחנו מחלקים את ההרשאה התקציבית בצד ההוצאות לשני סעיפים – סעיף של עבודות קבלניות וסעיף של עבודות תכנון, פיקוח וביחד. מה שקורה, יש הנחיה להנהלת חשבונות, כשהיא בונה את ה-תב"ר, היא לוקחת 10% מסך ההרשאה לתכנון, לפיקוח, להעתקות, כל מיני הוצאות. סך הכול ב-תב"ר הזה ההוצאות של הפיקוח הן כ-3.5%. על כן תוקצב בפועל הסעיף של ההוצאות בפחות מ-97%, תוקצב ב-90%. ותקציב התכנון והפיקוח תוקצב במקום ב-3.5%, תוקצב ה-10%. עשינו פה תיקון, ניידנו, העברנו את זה למשרד הפנים, אושר התיקון. זה עניין פורמאלי כזה. בכל מקרה, אחרי התיקון נותר בין סך הכול ההרשאה התקציבית להוצאות עבודות קבלניות לבין תוצאות המכרז בפועל, נותר פה הפרש של 125,000 שקל. לו היינו מבצעים את מלוא העבודות שאושרו במכרז, היינו נכנסים לגירעון 125,000 שקל. ניתנה הנחיה על ידי ועל ידי היועץ המשפטי וגם מהנדס העיר לקבלן, איזה סעיפים הוא מבטל מהמכרז, והעבודות שבוצע בסך הכול בגובה העלות התקציבית שיש לנו. היינו, בביצוע הסופי שהסתיים תחילת מאי סוף יוני, הועבר גם לרואה החשבון המבוקר, ראה את החשבון הסופי. החשבון הסופי – לא ביצענו את מלוא הוצאות המכרז. לא מלוא העבודות שמופיעות המכרז, אלא בפחות מ-125,000 ש, ביצענו בגובה התקציב שהיה לנו הינו בפחות מ-125,000 ש מהעבודות בחוזה. על כן הגירעון לא קיים. אין גירעון בסעיף הזה. הסעיף הזה מאוזן.

מר אריה ברסקי : תודה רבה. זו ההערה היחידה שהיתה בכל מה שקשור ל-

תב"רים. וכפי שהגזבר הציג כרגע, בסופו של דבר ה-תב"ע הזה נגמר באיזון.
אני רוצה לעבור לסעיף 2, שהיה הנושא המרכזי בביקורת השנה, והתייחס למערך השכר והעסקת עובדים.

סעיף 2.1 ציין כי מתוך העובדים אשר התמנו לתפקיד בכיר לאחר 1 בינואר 2000, ובהתבסס על התיעוד שהוצג, מנהלת אגף שפ"ע מונתה לתפקידה בשכר בכירים מיום 1 בינואר 2009 שלא על פי מכרז. בפועל היה מכרז בשנת 2011 ומונתה מנהלת מחלקת שפ"ע, נדמה לי בספטמבר 2011, לפני כחודשיים בערך היה מכרז, נכון?

מר ג'והר חלבי : של 2011.

מר אריה ברסקי : 2011, לפני שנה וחודשיים. וכיום מנהלת מחלקת שפ"ע היא בהתאם למכרז.

מר יעקב עמנואל : ומי נושא באחריות שלא היה מכרז?

מר אריה ברסקי : אבל זה תוקן. אנחנו מצאנו ליקוי וזה תוקן. בשביל זה עושים את הבדיקה, על מנת לתקן את הליקויים.

2.2 – חשב השכר השתתף במכרז לתפקידו, אולם אין בידי העירייה תיעוד המצביע על בחירתו כמתאים ביותר מבין מגישי המועמדות למשרה זו.

מר ג'והר חלבי : גם חשב השכר שמונה בתקופה בכלל היא אני לא הייתי, אבל זו האינפורמציה שהצלחתי לגבות מנאווה ומהחומר שיש. אותו חשב שכר התמודד על המכרז למשרת חשב שכר עם עוד שני אנשים.

מר יחיאל טוהמי : במקרה אני הייתי בוועדה, הוא אושר בוועדה.

מר ג'והר חלבי : אני רק אסביר איך הוא אושר. אחד המתמודדים, תוך כדי

הישיבה של ועדת המכרזים הוא הודיע שהוא לא רוצה לקבל את המשרה.

מר יחיאל טוהמי : לא, הוא עבד שבועיים פה וברח. אני מכיר את הכול. הוא עבד פה שבועיים,

מר ג'והר חלבי : אבל זה השני, אני הסברתי.

מר אריה ברסקי : יחיאל, תן רגע לג'והר.

מר ג'והר חלבי : היו שלושה.

מר יחיאל טוהמי : יש לי זיכרון.

מר אריה ברסקי : אבל זה השני. יחיאל, זה השני.

מר ג'והר חלבי : אתה מדבר על השני. אני מדבר על הראשון.

מר אריה ברסקי : רגע, הוא מדבר על הראשון.

מר ג'והר חלבי : אחד בכלל לא התקבל. השני התקבל, עבד שבועיים, הודיע שלא מתאים לו.

מר יחיאל טוהמי : נכון.

מר ג'והר חלבי : ואז אותם חברי ועדה, מבין השלושה בחרו באורי, שלחו אותו לבדיקת התאמה והכול וקלטו אותו כחשב שכר.

מר יחיאל טוהמי : זה נכון.

מר ג'והר חלבי : הבעיה היחידה שיש לנו כאן, שכל החומר נמצא כבר מאחורינו, הרבה זמן מעבר ל-7 שנים. החומר הזה נגנז או בכלל נשרף, כי אחרי 7 שנים בארכיברים גורסים את החומר ולא נשאר חומר שאפשר לתעד את זה. הוא ביקש תיעוד חומר. פשוט מאד, הבחור הזה עובד יותר מ-10 שנים פה, לכן אין לנו תיעוד, לא יכולנו להציג בפניו תיעוד. זה כל הסיפור של אורי.

מר אריה ברסקי : הוא גם מציין שאין בידי העירייה תיעוד.
2.3 – העירייה לא מינתה את מבקר העירייה או עובד בכיר אחר העונה לדרישות החוק,

מר יוסי חן : אריה, אבל תגיד לי, דרך אגב, זה בסדר שגורסים את זה? גם אחרי 15 שנים, לא 10.

מר אריה ברסקי : תראה, זו שאלה טובה. זו מדיניות שצריך להחליט. ברמה העקרונית יש התיישנות אחרי 7 שנים.

גב' שירה דקל : זו החלטה עירונית.

מר אריה ברסקי : זו החלטה עירונית.

גב' שירה דקל : לא חייבים לגרוס אחרי 7 שנים.

מר יוסי חן : עוד לא היתה החלטה. כי אז היו ימים רגועים, שקטים. ראש העיר היה לו רוב, הכול היה בסדר. היום מתחילים לגרוס. 7 שנים, 8 שנים.

מר אריה ברסקי : יוסי, החוק אומר 7 שנים. אין החלטה להאריך את זה. אם תהיה החלטה – אפשר לעשות.

מר יוסי חן : בטח, בעוד 8 שנים. בעוד שנה אף אחד פה לא יישאר. אתה

אומר לי עוד 7 שנים? אתם לא קוראים מפה?

מר אריה ברסקי : 2.3 – העירייה לא מינתה את מבקר העירייה או עובד בכיר

אחר העונה לדרישות החוק כממונה על תלונות הציבור. עובד בחצי משרה בלשכת מנכ"ל מועסק גם כממונה על פניות הציבור, זאת בניגוד לקבוע בסעיף 2 לחוק הרשויות המקומיות.

פה אני רוצה לציין שככל הידוע לי, לא הייתי בישיבה האחרונה, הביאו פה, היה על סדר היום למנות עובד לתפקיד של ממונה על תלונות הציבור.

מר אלי שבירו : זה יכול להיות מבקר העירייה.

מר אריה ברסקי : יכול להיות, אבל לא חובה.

מר אלי שבירו : בסדר, אבל יכול להיות.

מר אריה ברסקי : כן.

מר מקס צ'רנוגלז : המלצנו, גם צריך לציין שהמלצנו גם בוועדה,

מר אלי שבירו : שזה יהיה.

מר מקס צ'רנוגלז : חלק מחברי הוועדה.

מר אריה ברסקי : אין לי בעיה אחר כך להביא לישיבה הבאה, אם רוצים למנות

אותי, שאני אשמש בתפקיד הזה, אז אנחנו נביא. כי המועמד האחרון שהיה הוא פשוט לא אושר.

מר אלי שבירו : נכון.

מר יוסי חן : אני בעד.

מר יעקב עמנואל : חזקה עלינו שאם נמנה אותך אתה תעשה את עבודתך.

מר יוסי חן : תהיה גם מבקר התאגיד, גם מבקר העירייה, גם הכול. אני בעד.

מר אריה ברסקי : אני מודה לך.

2.4 – העירייה לא מינתה עובדת לתפקיד יועצת לקידום מעמד האישה, כנדרש בסעיף 2 לחוק הרשויות המקומיות.

מר אלי שבירו : תוקן.

מר אריה ברסקי : זה תוקן. זה, בניגוד לסעיף הקודם, אושר. לכן, הליקוי הזה כבר לא רלוונטי.

2.5 – אישור משרד הפנים להעסקת חשב השכר בתנאי שכר בכירים קבע כי על העירייה לערוך עמו הסכם חדש לאחר פרסום חוזר מנכ"ל ינואר 2011 ולהביאו לאישור משרד הפנים. העירייה טרם ערכה הסכם חדש עם חשב השכר כנדרש באישור האמור. בדקתי את העניין הזה. החומר נמצא כרגע במשרד הפנים. ההערכות הן שבתוך שבועיים שלושה יהיה כבר הסכם כזה חדש. זה התעכב שם מעט עקב החגים והתקופה שבה משרד הפנים בעצם לא עבד.

זה בכל מה שקשור לליקויים שעלו השנה.

עכשיו אני רוצה לעבור לפרק ג', זה מעקב אחר תיקון ליקויים בשנה קודמת, שזה גם קשור. אם תעברו לעמוד 7, אני פה ממלא את התמצית, את העיקר.

רו"ח רוני דנה : זה תמצית. 19 מפרט.

מר אריה ברסקי : 19 מפרט. אני אעבור על הכול, אחרי זה תשאלו שאלות.

בעמוד 7 יש לנו את פרק ג' – מעקב אחר תיקון ליקויים – יש לנו ליקוי ראשון של ארנונה ומים. זה ליקוי שמופיע פה, הוא די ארוך, אני לא אקרא אותו, אבל נרשם שהוא תוקן, אז זה בסדר. ויש סוגיה אחרת,

מר יוסי חן : מה זה?

מר אריה ברסקי : ארנונה ומים.

מר יוסי חן : מה היה שם?

מר אריה ברסקי : היה כתוב שהוא תוקן כבר, אבל נאמר שמתן פטור מארנונה,

מר יוסי חן : אני עכשיו קראתי את דו"ח מבקר המדינה ומתברר שהעיריות, ואנחנו ביניהן, גובים עשרות אחוזים מצרכנים. אם זה אצלנו העניין שאין שום, בקטע של התאגיד, אין שום צורך. ובקטע של התוספות שהשתנו על התושבים, לפחות 10%.

מר ג'והר חלבי : זה חוק. זה רשות המים.

עו"ד שרון שטיין : יש על זה עכשיו מלחמה מאד גדולה.

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון שטיין : זה חוק של המדינה שמחייב החזקה של תאגידי מים.

מר ג'והר חלבי : עד ה-1.1.2008 כל הרשויות היו צריכות לעבור לתאגידיים.

מר יוסי חן : אין שום הצדקה לתאגיד בעיר כזו בסדר גודל כזה.

מר ג'והר חלבי : אני רוצה להגיד מה זה הארנונה. רבותי, הארנונה, דובר בזמנו שאנחנו נתנו הנחה למעונות של הסטודנטים במרכז האוניברסיטאי. ואחרי זה, כשהתחילה הביקורת, אנחנו תיקנו, כי קיבלנו מכתב, אני שלחתי מכתב למשרד הפנים על מנת לקבל נימוק מה זה האישור, פטור, האם זה כולל את המעונות. אמרו חד משמעית – לא כולל את המעונות. היום המעונות של הסטודנטים רטרואקטיבי מ-2010 חייבנו אותם חזרה ב-100% חיוב. לכן זה נקרא תוקן. מדובר פה בפטור שנתנו בטעות, או התבססנו על אישור משרד הפנים, אבל זה לא היה צריך להיות כולל המעונות.

מר יוסי חן : הם שילמו את הכסף?

מר ג'והר חלבי : ברור.

מר יוסי חן : כמה זה? בכמה זה בא לידי ביטוי בדו"ח? אז דובר על איזה 2-3 מיליון.

מר ג'והר חלבי : לא. הנה, 485,000 שקל.

מר אלי שבירו : יש לי שאלה בנושא הארנונה. הסוגיה של אדמות מוצלחת, החוב שהם חייבים נבדק על ידי משרד הפנים?

מר ג'והר חלבי : מה זאת אומרת? מה צריך להיות?

מר אלי שבירו : מופיע ברישומים? לא מופיע ברישומים?

מר ג'והר חלבי : מופיע. הוא אמר שהוא מופיע.

מר אריה ברסקי : זה רק משהו שתוקן.

סעיף אחרון, חברים, בדו"ח הכספי המבוקר לשנת 2010 של החברה הכלכלית לאריאל בע"מ, ניתן מידע חלקי בלבד לגבי השקעות בחברות המוחזקות על ידו. זו סוגיה שחוזרת על עצמה אמת כבר מספר פעמים.

מר אלי שבירו : כל הזמן.

מר אריה ברסקי : היה פה המנכ"ל של החברה הכלכלית בשנה האחרונה וזה הוצג בפניו. אני מקווה שזה יתוקן השנה. זה קשור לגבי אופן הצגה של חברת מוחזקות בדו"חות הכספיים של החברה הכלכלית לאריאל בע"מ. מה שקורה, יש להם רואה חשבון שהוא מציג את זה. ההערה הזו הועברה אליו ואני מקווה שבדו"חות של 2011 אנחנו כבר נראה את השינוי. זה לא איזה הערה ספציפית לעירייה, אחרת הוא היה רושם הערה. אלה הן ההערות. אלה הם הדברים.

מר יעקב עמנואל : מה זה אתה מקווה לראות? מה, אין לך איזה "דד-ליין", תאריך? מה זה אני מקווה ואני אראה ואני אעשה? זו לא אחוזה פרטית של אף אחד. אתה תקבע "דד-ליין", ותגיד – עד התאריך הזה, לא – מישהו יישא באחריות אישית על העניין הזה.

מר אריה ברסקי : אני עוד פעם מסביר, זה לא דו"חות,

מר יעקב עמנואל : אני אשם שאני שואל את השאלות.

מר אריה ברסקי : אתה שואל שאלות ואתה מקבל תשובות. אף אחד לא אשם. שאלת שאלה ועכשיו גם תקבל תשובה.

מר יוסי חן : קיבל תשובה. אף אחד לא הבין.

מר אריה ברסקי : לחברה הכלכלית, כמו לכל חברה בע"מ, על פי חוק החברות, חייב שיהיה רואה חשבון. גם לחברה הכלכלית לאריאל בע"מ יש רואה חשבון. ר"ח מוטי משיח, אני חושב שכולם מכירים אותו, הוא המבקר של החברה, על פי חוק רואה החשבון עושה את הדו"חות הכספיים.

במסגרת העבודה של רואה החשבון מטעם משרד הפנים, הוא גם לוקח את הדו"חות הכספיים של התאגידים העירוניים ועובר עליהם. במסגרת זה שהוא עבר על הדו"חות הכספיים, הוא מצא שם, נדמה לי שזה ביאור 11 בדו"חות הכספיים, לגבי אופן ההצגה של חברות מוחזקות. הוא חושב שזה מוצג בצורה לא נכונה, אבל זה שיקול דעתו של רואה החשבון. העברנו את זה לרואה החשבון והוא לפי שיקול דעתו יציג את הדברים כפי שהוא מבין אותם. הוא גם יכול להעיר פה הרבה פעמים, אבל, כמו שאני אומר, אני מקווה אחרי שזה יועבר לרואה החשבון, שהוא ייקח את זה לתשומת ליבו ויציג כפי שהמבקר מבקש. זה כל הסיפור.

מר יחיאל טוהמי : יש לי שאלה. כשמבקר משרד הפנים עושה ביקורת, הוא מבקר גם את החברה הכלכלית ואת תאגיד המים? יש לו איזה שהוא,

מר אריה ברסקי : לא. לפעמים הוא בודק נושאים,

מר יחיאל טוהמי : איך העירייה עומדת מולם בכלל?

מר אריה ברסקי : לפעמים הוא בודק. היו בזמנו הערות, אם אתה זוכר, לגבי כרטיס עם ההתאמות אם אתה זוכר.

מר ג'והר חלבי : את החברה הכלכלית הוא בדק.

מר יחיאל טוהמי : דיברתי על החברה הכלכלית ודיברתי גם על תאגיד המים.

רו"ח רוני דנה : הוא בודק את הקשר בין העירייה לבין החברות העירוניות,

כי הוא מקבל את המאזנים של החברות, הוא בודק התאמות. הוא עושה את הדברים,

מר ג'והר חלבי : רוני, ברשותך, השנה גם מבקר משרד הפנים קיבל אישור

ממשרד הפנים לבצע ביקורת, כמו הביקורת שלנו, גם ביקורת על החברה הכלכלית.

מר יחיאל טוהמי : ועל תאגיד המים או רק על החברה הכלכלית?

מר ג'והר חלבי : אני מדבר על החברה הכלכלית.

מר יחיאל טוהמי : הבנתי.

מר ג'והר חלבי : תאגיד המים זה משהו אחר.

מר יחיאל טוהמי : רציתי רק לשאול שאלה. עמוד 18, כתוב פה – להלן תמצית

הממצאים העיקריים,

מר אריה ברסקי : כן, שזה פירוט של התמצית.

מר יחיאל טוהמי : כן. מדובר כאן על תפקיד בכיר של אחד המנהלים פה, שהוא

למעשה לא עבר מכרז.

מר אריה ברסקי : אז אני אספר לך.

מר יחיאל טוהמי : עכשיו, אתה אומר לי, כן, תגיד ואני, יש לי משהו להגיד לך.

מר אריה ברסקי : אז אני אגיד לך ככה, האינפורמציה שמופיעה פה זו

אינפורמציה, זה לתת מידע לאנשים שקוראים את הדו"חות הכספיים. לו זה היה ליקוי אמיתי זה היה מופיע בתמצית בפרק ב'.

מר יחיאל טוהמי : הבנתי.

מר אריה ברסקי : עכשיו, מה קורה? העובדים האלה התקבלו לפני אוגוסט 98. אם אתה יודע, במרץ 99 היה הסכם עבודה. והסכם מרץ 99 הכשיר את כל העובדים שהגיעו לפני זה, בהרבה רשויות מקומיות אנשים הגיעו בלי מכרז. ואנשים אמרו – מי שהגיע עד אוגוסט 98, הוא מבחינתם בסדר. העובד הזה נקלט בסדר.

מר יחיאל טוהמי : לא צריך מכרז.

מר אריה ברסקי : הוא גם אושר על ידי משרד הפנים. השכר שלו אושר על ידי משרד הפנים. משרד הפנים מאשר את כל העניינים, יש לו יישור קו.

מר יחיאל טוהמי : השכר שלו אושר על ידי עיריית אריאל, אחרי מליאת המועצה, אחרי זה אושר.

מר אריה ברסקי : אז משרד הפנים אישר את זה.

עו"ד שרון שטיין : משרד הפנים לא יכול להתנער ממה שאושר.

מר יחיאל טוהמי : ברור. ירון הביא אותו לפה, אישרנו אותו פה ו... כמה פעמים הביא אותו לפה, בלי עין הרע.

מר אריה ברסקי : בקיצור, מה שעכשיו צריך לעשות זה להעלות על סדר היום את ההצבעה האם לקבל את ההמלצות, לתקן את הליקויים או לא לקבל את הליקויים, ואת ההמלצות של ועדת ביקורת.

מר יחיאל טוהמי : הייתי רוצה לשמוע ממך עוד משהו עכשיו רציני, בוא תגיד לנו עכשיו, לאור,

עו"ד שרון שטיין : יחיאל, הכול רציני.

מר יחיאל טוהמי : מהשנה שעברה ל-השנה, כי כל שנה באופן טבעי יש תיקונים, מה לעשות?

מר אריה ברסקי : כן, נכון.

מר יחיאל טוהמי : עובדים אנשים, אז גם טועים, אז גם לא עושים כמו שזה. ובא המבקר, הוא מסתכל על מספרים נטו, מסתכלים על דברים נטו, מה נעשה, מה לא נעשה. האם יש שיפור משנה שעברה בביקורת ואם אתה יכול להגיד לנו שבשנה הבאה יהיו פחות תיקונים. זה תגיד לי אתה. הוא מבקר. הוא, התפקיד שלו לעבור מחלקה מחלקה ולבדוק אותם.

מר אריה ברסקי : אז אני אגיד לך כזה דבר, אני רוצה להפנות את תשומת הלב לפרק ג' בעמוד 7. זה הליקויים שהיו בשנים קודמות. אנחנו רואים, פרק ג' – הליקויים שהיו בשנים קודמות. כמה ליקויים אנחנו רואים פה? שניים. בכל הפעילויות של העירייה, בכל המחלקות, בכל האגפים, בכל הפעילויות,

מר יחיאל טוהמי : אריה,

מר אריה ברסקי : דקה אחת. אני אומר, זה מה שמופיע. זה לא אני כתבתי, כתב את זה המבקר מטעם משרד הפנים, רואה החשבון החיצוני. שני ליקויים – אחד זה בנושא הארנונה, שכבר תוקן. וליקוי אחד ויחיד, זה אופן ההצגה בדו"חות הכספיים של החברה הכלכלית לאריאל, אופן ההצגה של החברות המוחזקות, בביאור 11 שם. זה

הליקוי הגדול והנורא. זה לגבי שאלתך האם הליקויים יהיו.

בפרק ב' בעמוד 6 יש את הליקויים שהיו השנה. כמו שאתה רואה, רוב הדברים כבר תוקנו במהלך, תוך כדי הביקורת. ומה שלא, אני מעריך שיתוקן עד הדו"ח של שנה הבאה.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה להגיד שיש פה ליקוי אחד גדול, שכל העובדים בכל החברות הכלכליות לא גרים באריאל, אף אחד. במקום לתת פה לאנשים, מי שגר בתוך העיר אריאל, להתפרנס בכבוד, במקום זה 98% אנשים עובדים מבחוץ. ואני אומר לך, ראש העיר, יש לך שנה, (קוטעים את דבריו)

סליחה, אל תפריע לי, אני רוצה להגיד לפרוטוקול, אני יכול להגיד? מותר לי, נכון? אני חושב, ראש העיר, שיש לך שנה אחרונה,

מר רון נחמן-יו"ר : 5 דקות.

מר יחיאל טוהמי : או קיי. שנה לפני הבחירות, אני מציע לך, באמת,

מר רון נחמן-יו"ר : אל תציע לי.

מר יחיאל טוהמי : אני אגיד לך.

מר רון נחמן-יו"ר : עזוב, אל תציע לי.

מר יחיאל טוהמי : אני מציע לך, אני מציע למליאת המועצה, אני מציע לראש העיר לקבל החלטה להעסיק 95% מתושבי אריאל, מתוך העיר הזו.

גב' שירה דקל : אסור לו.

- מר יחיאל טוהמי : 90%.
- גב' שירה דקל : בשנה האחרונה אסור לו.
- מר יחיאל טוהמי : חצי שנה. חצי שנה. החוק אומר חצי שנה.
- מר מקס צ'רנוגלז : בגלל זה הצענו את זה לפני.
- (מדברים ביחד)
- מר יחיאל טוהמי : אני רוצה, אדוני ראש העיר, ובאמת אני אומר לך, יש לך הזדמנות פז,
- מר רון נחמן-יו"ר : עזוב, אל תדבר איתי. הרי כבר עשיתם אותי,
- מר יחיאל טוהמי : אז רגע, אני לא מדבר אליך, אני מדבר לפרוטוקול.
- מר יוסי חן : למה לא אמרת את זה בישיבת קואליציה? לא היתה ישיבה?
- מר יחיאל טוהמי : אמרתי לו את זה 200 פעם, זה לא עזר.
- מר יוסי חן : היתה ישיבת קואליציה או שגם כן אין ישיבות?
- גב' לודמילה גוזב : באמת? מתי אמרת?
- מר יוסי חן : אין יותר ישיבות? אין קואליציה אז אין ישיבות.
- מר יחיאל טוהמי : אני רוצה להגיד משהו, לא להפריע לי בבקשה.

יש לך פה, ראש העיר, הזדמנות פז.

מר רון נחמן-יו"ר: עזוב אותי. אני לא שומע.

מר יחיאל טוהמי: אתה לא שומע, אז אל תענה לי.

מר רון נחמן-יו"ר: תעשה מה שאתה רוצה.

מר יוסי חן: אבל אין ביטוי כזה ראש עיר, יש ראש עירייה.

מר מקס צ'רנוגלז: תגיד – יש כאן הזדמנות פז. זהו.

מר יחיאל טוהמי: יש פה לעירייה, למליאת המועצה, שלצערי אין לה שום say,

היא לא קובעת בכלום, להכריח את ראש העיר, לבקש מראש העיר לא להכריח.

מר יעקב עמנואל: אתה לא קובע שום דבר? למה אתה יושב על כנף? למה אתה

לא מתפטר באומץ? למה אתה לא מתפטר באומץ? באומץ!

מר יחיאל טוהמי: אתה רוצה להפריע לי?

מר יעקב עמנואל: לא מפריע לך, אני רק אומר לך.

מר יחיאל טוהמי: יש פה הזדמנות פז, אני אומר פה באמת לכל האנשים

שמובילים את העיר הזאת. הגיע הזמן שתכניסו אנשים מתוך הישוב שיעבדו. לא יתכן

שבשירות לקוחות אנשים עובדים לא מאריאל, מוציאים חשבוניות של 14,000 שקל

בחודש. אפשר להחזיק פה שתי משפחות בתוך העיר הזאת.

מי זה 14, זה הדובר?

מר יוסי חן:

מר יחיאל טוהמי : הדובר ושירות לקוחות.

מר יוסי חן : הדובר של התאגיד.

מר יחיאל טוהמי : של תאגיד המים.

מר יוסי חן : שאני לא יודע איך הוא נראה.

מר יחיאל טוהמי : הגיע הזמן,

מר רון נחמן-יו"ר : יחיאל, אתה רוצה לסיים את זה?

מר יחיאל טוהמי : רון, תן לי לדבר.

מר רון נחמן-יו"ר : אבל אתה לא יכול,

מר יחיאל טוהמי : אתה מפריע לי אבל, אתה מפריע לי.

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא מפריע לך.

מר יחיאל טוהמי : לא יתכן ש-17 עובדות במחלקת רווחה, עובדות סוציאליות,

אין אחת מאריאל. 17 עובדות סוציאליות מבחוץ.

גב' לודמילה גוזב : אבל,

מר יחיאל טוהמי : אל תפריעי לי בבקשה. אל תפריעי לי. לא יתכן שראש העיר,

אתה תמשיך במדיניות שלך. תשנה את המדיניות שלך.

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא שומע אותך.

מר יחיאל טוהמי : אתה יכול לא לשמוע אותי, זה עניין שלך.

מר רון נחמן-יו"ר : לא שומע אותך.

מר יחיאל טוהמי : אז אני אצביע נגדך, חד משמעית.

מר רון נחמן-יו"ר : אחרי הבחירות תעשה מה שאתה רוצה.

מר יחיאל טוהמי : אני מודיע לך שיש לך פה הזדמנות לתקן פה עוולה של שנים, להחזיק אנשים במאות אלפי שקלים.

מר רון נחמן-יו"ר : אחרי הבחירות תעשה מה שאתה רוצה. אתה גדול מכולם.

מר יחיאל טוהמי : בסכומים מטורפים. לשלם לאנשים דלק, שנוסעים מפה עד חיפה ויותר מזה. אני אומר לך עוד פעם,

מר רון נחמן-יו"ר : כל זה יהיה באינטרנט, אל תדאג.

מר יחיאל טוהמי : אני אומר לך, מבקש ממך ומתחנן אליך להתייחס לילדים שלנו פה, הילדים שלנו הולכים להשכיר בתים פה -3,000 שקל ולא יכולים לחיות. במקום זה אתה נותן אשקוביות לסטודנטים מכפר סבא ומכפר ברע. אני מציע לך, תשנה את החשיבה שלך, תתמוך בתושבים פה, כדי שאנשים יתמכו בך כבן אדם, יעריכו את כל מה שעשית 30 שנה לעיר הזאת.

מר רון נחמן-יו"ר : או קיי, תודה רבה.

מר אלי שבירו: אני רוצה להגיד משהו.

מר רון נחמן-יו"ר: כן, שבירו. אחר כך מנו.

מר אלי שבירו: לי יש בעיה, ואני אמרתי את זה גם בדו"חות הקודמים, יש

לי בעיה בכלל עם הדו"ח של המבקר של משרד הפנים.

תראו, אריה, אתה מבקר העירייה, אני יכול לתת לך ככה מספר דברים שהם ליקויים, לדעתי הם ליקויים חמורים. אנחנו היום ישבנו בוועדת מכרזים, דיברנו על המכרז של הגינון, שמהרגע שהמועצה הזאת נכנסה,

גב' לודמילה גוזב: נו,

מר רון נחמן-יו"ר: תני להם לדבר כמה שהם רוצים.

(מדברים ביחד)

גב' לודמילה גוזב: את הדבר הזה שמעתי היום כבר.

מר אלי שבירו: את שמעת, אבל הם לא שמעו, ואני חושב שחשוב שהם

ישמעו.

מר רון נחמן-יו"ר: עם כל הכבוד לך, אלי,

מר אלי שבירו: שניה, תנו לי רגע, תנו לי לסיים. זה הרי דו"ח ביקורת. זה

דו"ח ביקורת. ואנחנו יודעים, גם אריה יודע, אני בטוח שגם אריה יודע שיש בעיות, ואני לא יודע כמה מציפים אותן למעלה. יש מכרזים שלא נפתחו מהרגע שהמועצה הזאת התכנסה לפני 4 שנים. כמו למשל גינון, ניקיון וכל מה שקשור לזה. הסיפור של

מכרזים שקבלן יחיד זוכה ב-6.5 מיליון שקל,

מר יחיאל טוהמי : למה 6.5? 10.5 מיליון שקל.

מר אלי שבירו : עכשיו, הסיפור השני של קבלן שבסופו של דבר נשאר כקבלן יחיד עם 4 מיליון שקל, שמראש ידענו מי הקבלן שהולך לזכות. אני חושב שיש פה דברים שהם לא בסדר. ואתה אומר, הביקורת הזאת יש בה רק שתי הערות? יש בביקורת הזאת, בזה, בטופס הזה יש רק שתי הערות? אני לא מאמין לביקורת הזאת בכלל. זאת הבעיה.

מר רון נחמן-יו"ר : מנו, אתה רוצה להגיד משהו? בבקשה.

מר יעקב עמנואל : בסופו של דבר זה עלול להתפוצץ בפרצופם של אנשים ויש דברים שהם לא בסדר. ממלא מקום ראש העירייה, מר אלי שבירו, לפחות על הנייר, אף אחד לא יכול לסתור את הדברים שלי, ולודמילה, את מגחכת אבל הוא על הנייר, העלה בצורה חמורה מאד בוועדת מכרזים, וכתוב בפרוטוקול,

גב' לודמילה גוזב : סליחה, סליחה, סליחה, מה היה המכרז?

מר יעקב עמנואל : לא חשוב, אנחנו,

גב' לודמילה גוזב : זה חשוב מאד.

מר יעקב עמנואל : אז תקשיבי. תקשיבי. אני לא אסביר כל דבר פעמיים.

בוועדת מכרזים הוא העלה בצורה נחרצת ומאד מאד אפילו אגרסיבית, שנושאים מסוימים לפחות לא מתנהלים בוועדת מכרזים על פי מינהל תקין. זה כתוב.

גב' לודמילה גוזב : איפה?

מר יעקב עמנואל : היועץ המשפטי שמע את זה, נכון. אתה יכול לאשר את זה?

עו"ד שרון שטיין : אתה מדבר על מה שהיום או מה שהיה במכרז הקודם? אתה מדבר על הפעם הקודמת.

מר יעקב עמנואל : רגע, גם היום.

מר אלי שבירו : אפילו היום.

גב' לודמילה גוזב : ואתה לא היית במכרז הזה.

מר אלי שבירו : אפילו היום.

גב' לודמילה גוזב : ועכשיו אתה יכול להגיד שהכול לא בסדר.

מר רון נחמן-יו"ר : תהיי רגועה. מה העניין?

מר יעקב עמנואל : גם היום, בשיחה מקדימה, אמר היועץ המשפטי שיש דברים שצריך לתקן. ועדת מכרזים, לצערי, ואני לא בא כאן בהתרסה ולא בקנטור ליו"ר ועדת המכרזים, אבל היא לא תמיד ערה לנו-אנסים של העניין הזה. היא לא תמיד ערה. זה התגובות שלה גם.

ולכן, אני בא ואני אומר, מה שמעלה עכשיו כרגע אלי שבירו, ממלא מקום ראש העיר על הנייר, יש לתת להם תשומת לב. זה יתפוצץ. אתה רוצה להגיב – תגיב בבקשה. דיברנו על איזו שהיא שיחה טריוויאלית ומקדימה על העניין הזה.

עו"ד שרון שטיין : נכון. חבל שאתם פותחים את זה פה, אבל אם פתחתם את זה

פה,

מר יעקב עמנואל : אין מה לעשות, זה דו"ח ועדת ביקורת. אין לך מקום.

גב' לודמילה גוזב : איפה אני הייתי? למה אני לא שמעתי את זה? אחרי הוועדה.
אבל תגיד שזה היה אחרי הוועדה, לא בוועדה.

מר יעקב עמנואל : לפני שאתה מגיב אני הייתי רוצה גם להפנות למבקר בסעיף 5.1 עמוד 23, תחת הכותרת – ניתוח יתרות חוב הארנונה לפי סוגי נכסים. ויש כאן הרבה מאד כסף, כ-17 מיליון שקל חובות, בחוברת הגדולה. 17 מיליון שקל זה הרבה כסף. מגורים, בית מלון, תעשייה, קרקע תפוסה, נכסים. מה זה, זה חובות אבודים? זה חובות מסופקים? מישהו צריך להתייחס לעניין הזה. אני עכשיו רואה את המספרים האלה ונדהם.

מר אריה ברסקי : אתה רוצה להגיד על זה משהו, ג'והר?

מר ג'והר חלבי : רבותי, החובות האלה, ברור שיש לנו חובות, לא כל בעלי העסקים ולא כל התושבים משלמים. קודם כל, יש איזה פסק דין שהתקבל לא מזמן בקשר לאשל השומרון ולצערי הרב הפסדנו בפסק הדין, ופה חלק מהיתרות בוטלו. יש פה יתרות של אזור התעשייה בנושא ארנונה אדמת בניין, כולם בהליכים של עררים, שאי אפשר לפעול, לא ללכת לבית המשפט ולא להגיש שום תביעה.

עו"ד שרון שטיין : לנסות להגיע איתם להסדרים.

מר ג'והר חלבי : אנחנו מנסים, בסדר, לא משנה.

מר אלי שבירן : ארנונה אדמת בניין, כמה זה בסך הכול הכללי, זה
4,153,000?

מר יעקב עמנואל: 17 מיליון שקל.

מר אלי שבירו: לא, לא, אני מדבר על ארנונה אדמת בניין.

מר ג'והר חלבי: בתוך ה-4,153,000 שקל יש פה ארנונה אדמת בניין ויש קרקע תפוסה.

מר אלי שבירו: אז אם אתם זוכרים, אני יכול לעשות, אני לא יודע מה, אפשר לעשות את החישוב של הארנונה של המגרשים שנמצאים למעלה בגבעת האוניברסיטה, מה שנקרא האדמות של מוצלאח.

מר יוסי חן: זה רוב הכסף.

מר אלי שבירו: זה הרבה יותר מ-4.5 מיליון.

מר ג'והר חלבי: מה זה גבעת האוניברסיטה?

מר אלי שבירו: האדמות של מוצלאח, אור נור, אני יודע?

מר ג'והר חלבי: אבל הוא מחויב בהכול.

מר אלי שבירו: לא, אבל אם הוא מחויב אז זה לא מופיע פה.

מר ג'והר חלבי: אלי, תקשיב, ה-80,000 מטר של מוצלאח, כבר כמעט 35 עד 40,000 מטר הלכו גם לקהילת ניצנים, גם לניצני אריאל, והם משלמים.

מר אלי שבירו: לא, אבל חוזה הפיתוח שלהם מ-2002.

מר ג'והר חלבני : כל הזמן אתה מנגן על 2002. מבחינתי אנחנו, זה לא 2002, זה משנת,

עו"ד שרון שטיין : ממרץ 2009.

מר אלי שבירו : מה זה, חובות אבל,

מר ג'והר חלבני : אבל אין, אני אמרתי לך, אין לי שום נתון שאני יכול לחייב מ-2002, זה הליך שהיועץ המשפטי צריך לטפל בזה, לא אני.

מר אלי שבירו : מה, אין לכם את החוזה שלו מ-2002?

מר ג'והר חלבני : לא.

מר אלי שבירו : אין לכם?

מר יוסי חן : תעביר לנו את הנתון. יש נתון כזה.

מר ג'והר חלבני : יש נתון,

עו"ד שרון שטיין : החוזה שיש לנו זה חוזה ממרץ 2009.

מר אלי שבירו : אין לכם חוזה מ-2002?

עו"ד שרון שטיין : הנכסים עודכנו במרץ 2009.

מר אלי שבירו : מה זה עודכנו? אבל אם היה חוזה פיתוח בשנת 2002?

עו"ד שרון שטיין: לא היו, אלי,

מר יוסי חן: תעביר לו את המסמך.

מר אלי שבירו: אני אביא את המסמך, מה זה?

מר יוסי חן: אולי אין לו. אולי גרסו.

עו"ד שרון שטיין: זה לא עודכן במערכת גבייה.

מר אלי שבירו: מה זה לא עודכן במערכת גבייה?

עו"ד שרון שטיין: היה גזבר לעירייה,

מר אלי שבירו: כן?

עו"ד שרון שטיין: לא יודע למה לא עדכנו.

מר אלי שבירו: לא עודכן את שנת 2002. אתם יודעים שיש חוזה משנת 2002,

אז למה לא מעדכנים?

עו"ד שרון שטיין: מי יודע? מה אתה מסתכל על הדלת?

מר אלי שבירו: די, נו, שרון.

עו"ד שרון שטיין: לא, אני הייתי ב-2002?

מר אלי שבירו: אתם קיבלתם את החוזה.

עו"ד שרון שטיין: לא.

מר אלי שבירו: כן.

עו"ד שרון שטיין: לא. לא. התשובה היא לא.

מר אלי שבירו: אני לא רוצה להגיד מי נתן לכם את החוזה, אבל אני אביא לך.

מר יוסי חן: תביא לו העתק.

מר אלי שבירו: מחר בבוקר תקבל את החוזה של 2002.

עו"ד שרון שטיין: לא. החוזה שהוצג ואז עודכנה מערכת הנכסים הוא ממרץ 2009. זה חוזה פיתוח.

מר אלי שבירו: מחר תקבל ממני.

מר רון נחמן-יו"ר: תתן לו מחר.

עו"ד שרון שטיין: אני אבקש להתייחס למנו, יש פה, במכוון או שלא במכוון, ערבוב שלם של דברים. אז בוא נעשה הפרדה.

מה שהיום עלתה טענה בוועדה, זה לגבי פרסום של מכרז. מתי מפורסם מכרז? המועד של פרסום המכרזים זה לא רלוונטי לוועדת המכרזים, זה רלוונטי להתנהלות השוטפת של העירייה. דיברתם על שני מכרזים שקשורים למכרזי ניקיון. מכרז גינון – נכון שהוא נמשך לנו יותר מדי זמן והסברתי לכם מה הסיבות. אנחנו לא פותחים את זה פה, כי המכרז עדיין פתוח. את התשובות, מכסימום, אחרי שיהיה לנו זוכה, אם יהיה צורך

ניתן את התשובות. אבל בזמן שההליך פתוח אנחנו לא הולכים לפתוח על זה את הדיון. לא נהפוך את זה, למרות שאתם מאד רוצים, לא נהפוך את מליאת המועצה לוועדת מכרזים.

מר אלי שבירו: לא, לא, בוודאי שלא, אין שום כוונה כזאת.

עו"ד שרון שטיין: המכרז פתוח. אחרי המכרז. אבל קיבלתם היום תשובה לעניין הזה.

מר יחיאל טוהמי: ג'והר, הוא מעלה פה טענה חמורה,

עו"ד שרון שטיין: שניה.

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון שטיין: אתם רוצים את התשובה או לא רוצים את התשובה? אמרתי ואני חוזר ואומר, יש שני מכרזים שלא פורסמו הרבה זמן, הרבה זמן,

מר אלי שבירו: כמה זה הרבה?

עו"ד שרון שטיין: הרבה זמן זה הרבה זמן. אני לא זוכר מתי היה מועד התפוגה האחרון פלוס האופציה של המכרז הקודם. אבל כשאני מדבר על הרבה זמן, אני מדבר אתכם על סדר גודל של בערך 3 שנים, שהיה צריך לפרסם אותם, ואני לא הולך להתחמק. זה מכרזים שמבחינתי הם מכרזים שקשה לכתוב אותם, זה לא מתרץ, והאחריות היא אחריות שלי ולא של אף אחד אחר בעירייה בנקודה הזאת. לא שפ"ע ולא גזבר ולא אף אחד אחר.

מר יוסי חן: כמה זה עלה לקופת העירייה?

עו"ד שרון שטיין: אני לא יודע.

מר יוסי חן: אולי הייתם מוצאים ספק יותר זול?

עו"ד שרון שטיין: אני לא יודע. לא יודע. לא יודע. לא יודע מה לתת לך תשובה בעניין הזה.

מר יוסי חן: זה גם תשובה. לא יודע זה גם תשובה.

עו"ד שרון שטיין: לא יודע. לא יודע. אחרי שנפרסם את המכרז נוכל לדעת אולי כמה תשובות.

מר אלי שבירו: לא, אי אפשר יהיה לדעת, כי תלוי מה התעריפים היו לפני 3 שנים.

עו"ד שרון שטיין: לא יודע. אבל שיהיה לכם ברור, אני לא מגלגל את האחריות פה לאף אחד בנקודה הזאת. זה לגבי הנושא של הבאת שני המכרזים הספציפיים האלה. ואני התחייבתי בפני הוועדה שאני מטפל בזה כמה שיותר מהר. זה בנקודה הזאת.

מר יוסי חן: זה היה מול מבקר משרד הפנים הנתון הזה?

מר אלי שבירו: לא. לא.

עו"ד שרון שטיין: מבקר משרד הפנים לא בודק,

מר יוסי חן: כי אני אגיד לך, אומר אריה, בצדק, יש רק שני, זה משני, זה שולי. השאלה מה עומד מול המבקר.

- עו"ד שרון שטיין** : תקשיבו. אני אזכיר לכם,
- מר רון נחמן-יו"ר** : אני מבין, יחיאל, שאתה מומחה בבקרה וביקורת,
- מר יחיאל טוהמי** : ההיפך, לא.
- מר רון נחמן-יו"ר** : אני מציע לך, מכל החברים האלה,
- מר יחיאל טוהמי** : דווקא לא, הביקורת עניינית. למה אתה אומר את זה?
- מר רון נחמן-יו"ר** : תקשיב לי רגע.
- מר יחיאל טוהמי** : רק שאלנו שאלות אחרות, לא קשור לזה. אני חושב שאריה הציג,
- מר רון נחמן-יו"ר** : אתה רוצה לשתוק?
- מר יחיאל טוהמי** : לא, אבל אתה סתם מפיל עלי דברים.
- מר רון נחמן-יו"ר** : אבל אתה רוצה לשתוק?
- מר יחיאל טוהמי** : אתה לא מקשיב. אתה מקשיב למה שאתה רוצה. אמרתי, אני ראיתי את זה בצורה מכובדת,
- מר רון נחמן-יו"ר** : אתה רוצה לתת לי לגמור את המשפט? אני רוצה להגיד לכולכם, לכל המומחים, הכללים האלה של מבקר הפנים הם חלים ב-265 רשויות בכל מדינת ישראל. יש לכם בעיה? זה רציני, לא רציני, הם פועלים לפי מה שמשרד הפנים

נותן, לא חבר מועצה ולא זה ולא ההוא.

לכן, אני מציע לכם, קחו את פתח תקווה, קחו את ראש העין, קחו את שוהם, תיקח את המקומות האלה ותסתכל מה, אותם הדברים האלה הם חלים על כל הארץ, לרבות אריאל.

מישהו רוצה להפנות את תשומת ליבו של המבקר? הוא תמיד יכול לעשות את זה. אבל מבקר משרד הפנים לא כפוף לאף אחד מאיתנו פה. אף אחד מאיתנו לא נותן לו את ההוראות. גם לך, שבירו,

מר יוסי חן : אז איך הוא הגיע לנתונים האלה? מאיפה יש לו את הנתונים?

עו"ד שרון שטיין : הוא בא ומבקש. הוא אומר – אני עושה ביקורת על זה ועל זה ועל זה – ומקבל את החומר.

מר רון נחמן-יו"ר : יוסי, ראש אגף הביקורת של משרד הפנים קבע, הוא קובע את הדברים האלה, בחתך לכל הארץ, בכל הארץ, לכולם – אתה בשנה הזאת תבדוק חברה כלכלית, חברות כלכליות, את המשכורת – הוא עושה את זה. הוא, יש לו את הקווים שמנחים אותו ממשרד הפנים.

רו"ח רוני דנה : אגב, רון, באינטרנט יש את דו"חות תמצית הביקורת של כל הרשויות בארץ ואפשר לראות את זה.

מר רון נחמן-יו"ר : ואתה תראה, אני אומר את זה לך יוסי, אני רוצה להגיד לך, אנחנו יושבים פה חברי מועצת העיר. אני חושב שמגיע, בהשוואה לכל הדו"חות בכל הארץ, על ה-265 רשויות, לתת כאן איזו מילה טובה למנגנון. לא לדבר איתי. אנחנו, כחברי מועצת העיר, צריכים לחזק את האנשים שאלה הליקויים שמשרד הפנים קבע אותם. אני חושב שמגיע להם, מגיע לאנשים לקבל את התמיכה הזאת של מועצת העיר, מעבר לכל.

מר יחיאל טוהמי : אני מסכים עם זה.

מר רון נחמן-יו"ר : וכל הזמן יש בעיות, תמיד יהיו ליקויים. כשעושים אז יש,

עו"ד שרון שטיין : אוי ואבוי אם לא היו. זה אומר שמישהו מטאטא את זה.

מר רון נחמן-יו"ר : כן. אבל אני חושב ומצפה שמועצת העיר, אחרי ששמעה את

הדו"ח הזה של מבקר משרד הפנים, וזה בהשוואה לכל מקום בארץ, מועצת העיר תגיד לעובדים – כל הכבוד, אנחנו ראינו את הדברים האלה, תמשיכו ככה. זה הכול.

גב' לודמילה גוזב : נכון. אני מסכימה איתך.

מר רון נחמן-יו"ר : זה הכול, אני אומר את הדברים האלה.

עו"ד שרון שטיין : עכשיו לגבי החלק השני. מרגע שמפורסם מכרז עד למועד

שבו בעצם מתקבלת ההמלצה של ועדת המכרזים לראש העיר. אחרי זה, זה כבר שלב חתימת החוזה וזה כבר עניין אחר.

אני אומר לכם את זה, ואלי יכול להגיד מה שהוא רוצה ולטעון מה שהוא רוצה ולהציג את הנתונים איך שהוא רוצה ומתי שהוא רוצה, אני אומר לכם חד משמעית, אין, לא היה שום מכרז אחד, המכרז היחיד שהיה בו פגם, וזה גם המכרז היחיד שאני זוכר שמשתתף במכרז הגיש תביעה נגד העירייה לבית המשפט וניצח בה, ובעקבות זה נאלצנו לתקן את מסמכי המכרז בהתאם, ואז הוא כבר לא עתר והשלמנו את ההליך, היה מכרז אחד כזה, זה היה מכרז מחשוב. כל יתר המכרזים, אני אומר לכם באחריות, אין בהם שום פגם. זה הכול המצאה וחרושת של שמועות שאתם יכולים להפיץ מפה עד הודעה חדשה. עשינו בירור, במכרז הספציפי שאלי מתייחס אליו, שהוא נמנע במכוון מלהגיע לדיוני ועדת מכרזים במכרז הזה, כולל 3 פעמים שביקשנו לקיים שימוע לקבלן, שהוא נמנע במכוון מלהגיע לשימוע לקבלן.

מר אלי שבירו: אני ביקשתי שתהיה ישיבה במועצה. דיון במועצה.

עו"ד שרון שטיין: אין שום עילה. ועדת מכרזים, רבותי, ואני אגיד לכם גם את

זה, ועדת מכרזים זה לא תוכנית כבקשתך, שפעם אחת יושב אדון אלי שבירו ואומר –
אני רוצה להביא את זה לישיבת המועצה, ופעם שניה,

מר אלי שבירו: אבל פעם אחת כבר הבאנו למועצה.

עו"ד שרון שטיין: שניה, אלי, אל תקטע אותי. למה אתה קוטע אותי, כי לא

נעים לך לשמוע?

מר אלי שבירו: אבל ב-6.5 מיליון שקל הבאנו למועצה.

עו"ד שרון שטיין: אתה מוכן להקשיב?

מר אלי שבירו: כי זה היה נוח?

עו"ד שרון שטיין: אלי, זה לא שזה היה נוח. הסברתי לחברי הוועדה, יש עילות

שקבועות בחוק מתי מביאים החלטות של מכרזים למועצת העיר, לישיבת מועצה.
במקרים שבהם יש הצעה יחידה וועדת המכרזים לא ממליצה עליה ורוצים לאשר אותה
וכו', שניים שלושה מקרים כאלה. בכל יתר המקרים, כמו המקרה האחרון, שהיו 3
הצעות כשרות, תקפות, כשהקבלן אומר לעיריית אריאל – רבותי, אם אתם לא בוחרים
בי או שאתם פוסלים את ההצעה שלי מסיבה עניינית ולא בגלל שמתחשק פה לחברי
מועצה להכפיש אותי, אם יש סיבה עניינית,

מר יחיאל טוהמי: תורידו את הסיווג, בחייכם, באמת.

עו"ד שרון שטיין : שניה, זה לא רלוונטי, תקשיב,

מר אלי שבירו : רלוונטי. רלוונטי.

עו"ד שרון שטיין : תיכף אני אתן תשובה גם לך.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי : מספיק כבר עם זה. תנו לאנשים לחיות פה.

עו"ד שרון שטיין : יחיאל, אחרי שתגמור לנפנף, תשמע את התשובה. בגלל שאתה מדבר מחוסר ידיעה,

מר יחיאל טוהמי : אני דיברתי איתך. אני בדקתי.

עו"ד שרון שטיין : לא בדקת כלום.

מר יחיאל טוהמי : בדקתי מצוין.

עו"ד שרון שטיין : אל תקטע אותי. זה לא נכון. אני אגיד משהו ותלך אחרי זה,

מר רון נחמן-יו"ר : תסלח לי,

מר יחיאל טוהמי : אבל זה ישיבת מועצה.

מר רון נחמן-יו"ר : אבל אתה לא יכול להיכנס לדברים שלו.

מר יחיאל טוהמי : לא, אבל אני מעיר לו.

מר רון נחמן-יו"ר : אל תעיר לו.

עו"ד שרון שטיין : אז תיכף תקבל גם תשובה על העניין הזה.

מר רון נחמן-יו"ר : אל תעיר לו. זה הכול. בחייך, מה זה כאן?

עו"ד שרון שטיין : אז אני גם אתן תשובה לנושא שלישי למה שאדון יחיאל

טוהמי ביקש. אין שום פגם. ברגע שיש מכרז, שיש 3 הצעות כשרות, דרך אגב, מי שעשה את השימוע לקבלן בסופו של דבר זה לא היה אף אחד אחר, זה אני עשיתי לו את השימוע, והוא ענה על כל שאלה שאני רציתי ווידאתי את התשובות שלו מול אנשי המקצוע מאגף הנדסה, לוודא שהתשובות שלו הן נכונות. כשיש 3 הצעות כשרות, תקפות, בגבולות האומדן, והקבלן אומר לעירייה – רבותי, בפעם הבאה,

מר יחיאל טוהמי : ...

עו"ד שרון שטיין : סליחה רגע, יחיאל, אתה תקבל תשובה גם על זה. והקבלן

אומר במפורש – רבותי, אם אתם לא פוסלים את ההצעה שלי מסיבה עניינית, אני מגיש תביעה כנגד העירייה, שזו תביעה שהסיכוי של הקבלה שלה הוא בהסתברות מאד גבוהה. מפני שאני לא יכול ללכת לבית משפט ולהגיד – תקשיבו, אלי שבירו יש לו תחושות בטן, אז עכשיו לא בוחרים בהצעה שלו.

מר יעקב עמנואל : עשית שימוע ויצרת לעצמך את זכות ההצבעה של חברי ועדת

מכרזים?

עו"ד שרון שטיין : לא קשור לזה. זה שאתם,

מר יעקב עמנואל : אני לא מבין את זה.

עו"ד שרון שטיין: אז אתה לא מבין.

מר יעקב עמנואל: נשגב מבינתי, תאמין לי.

עו"ד שרון שטיין: ואני אומר לכם באחריות, ואמרתי את זה פעם אחת ואני

אומר את זה, עובדה היא שאף קבלן אחר, משתתף, או משתתף שהגיש הצעה או משתתף פוטנציאלי, מעולם, חוץ ממקרה אחד של מכרז המחשוב, לא לקח את עיריית אריאל לבית משפט והנושאים האלה לא עמדו לדיון. עכשיו לגבי הנושא של הסיווג.

מר אלי שבירו: יש קבלן שפשוט החליט שהוא מוותר מראש, כי משכו אותו ומשכו אותו ומשכו אותו, שזה היה,

עו"ד שרון שטיין: אז הוא יכול, אתה מדבר לא על המכרז הזה, אלא על מכרז קודם.

מר אלי שבירו: לא על זה, זה לא משנה. אבל אני דיברתי על כך,

גב' לודמילה גוזב: זה משנה.

עו"ד שרון שטיין: סליחה רגע.

מר אלי שבירו: רגע, שרון, אני דיברתי,

עו"ד שרון שטיין: סליחה, תן לי לסיים.

מר אלי שבירו: תסיים, אני אחרי זה אגיד.

עו"ד שרון שטיין : גם במכרז הקודם הלכתי והסתכלתי, ומאחר וזה היה בתפר הלכתי, וגם אתה שם, ואני אומר לך, אתה מערבב בין שני דברים, המכרז הזה נערך בשני סבבים – בסיבוב ראשון והסיבוב השני היה הרבה יותר גדול. אבל לא משנה. ההצעה של קדם בסיבוב הראשון נפסלה, בגלל פגם בערבות. היה לה פגם בערבות. פסלנו שם את אחד מהמכרזים של הפיתוח על בסיס פגם של קדם. וזה אותו מקרה שאחרי זה חברי ועדת מכרזים, ואני הוצאתי חוות דעת, לדעתי אפילו, וזו חוות דעת כתובה, ועוד כעסו עלי פה. ואמרתי להם – רבותי, פגם בערבות כולל גם ערבות בסכום גבוה יותר וגם שהתוקף שלה ארוך יותר. וקבלנים עדיין חוזרים על הטעויות האלה. והעמדה שלי היא חד משמעית – נותנים לקבלן זכות שימוע להסביר למה יש פגם בערבות, ואם הוא לא נותן הסבר ההצעה שלו נפסלת. אם הערבות היא עד ה-21 לאוקטובר והוא הגיש לי ערבות עד ה-15 לנובמבר, זה עילה לפסול את ההצעה. ועל בסיס זה נפסלה ההצעה של קדם במכרז ההוא שאתה מדבר.

מר אלי שבירו : רגע, רגע, רגע, מי זכה במכרז הזה בסוף?

עו"ד שרון שטיין : זה היה אחרי זה, פרסמנו מכרז חדש.

מר אלי שבירו : מי זכה במכרז הזה בסוף?

עו"ד שרון שטיין : מכרז חדש. זה היה מכרז חדש.

מר אלי שבירו : מי זכה אבל? מי זכה?

עו"ד שרון שטיין : אתה מערבב.

מר אלי שבירו : מי זכה? אני לא מערבב כלום. אני לא מערבב כלום. מה שאני

אומר,

עו"ד שרון שטיין: אתה מעררבב.

מר אלי שבירו: מה שאני אומר, יכול להיות, אני אומר, יש לזה ריח בעייתי.

גב' לודמילה גוזב: עוד פעם ריח?

עו"ד שרון שטיין: אין שום דבר בעייתי.

מר יחיאל טוהמי: אלי, אני לא רוצה לדבר על שום ריח, אני רוצה להגיד משהו.

אני רוצה שאדון שרון שטיין שהוא מפרסם מכרז ב-4 מיליון שקל, שיחלק אותו ל-3 קבלנים.

מר אלי שבירו: העלינו את זה בוועדת מכרזים גם.

מר יחיאל טוהמי: שניה רגע. שיעשה סיווג ג/1, שהוא יכול עד 1.5 מיליון שקל,

ואז יתמודדו גם מפתח תקווה וגם מזה. תהיה תחרות הוגנת.

מר רון נחמן-יו"ר: אבל הוא אומר לך שהוא לא יכול.

מר יחיאל טוהמי: לא סיימתי. כשאתה עושה אומדן ל-4 מיליון שקל והמציע

מציע 3,990,000 – זה מסריח, זה מגעיל וזה דוחה. סליחה, אמרתי את שלי.

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון שטיין: עכשיו לגבי מה שיחיאל אמר, לגבי נושא של סיווג קבלנים.

אני מצטער רון שאני נגרר לזה, אבל אי אפשר להשאיר את זה פתוח. קודם כל, מה שאתה אומר זה דברי הבל, מפני שהלכנו ובדקנו, אני בדקתי ברשם הקבלנים – אין אף

קבלן רשום באריאל שהוא רשום בתחום תשתיות.

מר אלי שבירו : אז בפתח תקווה.

עו"ד שרון שטיין : לא, הוא לא מאריאל, הוא מ...

מר יוסי חן : אבל לא זו היתה הכוונה לתת למישהו מאריאל.

(מדברים/צועקים ביחד)

עו"ד שרון שטיין : אתה מוכן את התשובה? במכרז הספציפי, דרך אגב האחרון,

מר יחיאל טוהמי : אותו דבר בדיוק יהיה.

עו"ד שרון שטיין : כל הקבלנים שהשתתפו בסיוור קבלנים היו בסיווג גבוה מהסיווג שנדרש במכרז.

מר יחיאל טוהמי : תוריד את הסיווג כבר. מה יש לך?

עו"ד שרון שטיין : זה לא רלוונטי.

מר יחיאל טוהמי : למה לא רלוונטי? למה אתם נותנים את העבודה לבן אדם אחד? אלוהים אדירים. 10 מיליון שקל. למה?

עו"ד שרון שטיין : יחיאל, אתה מדבר,

מר יחיאל טוהמי : מה קשה לכם לתת, שיקחו, סליחה שאני אומר, שייקח מישהו מפתח תקווה או מראש העין. למה?

עו"ד שרון שטיין: מה זה יקחו?

מר יחיאל טוהמי: למה? שיתמודדו על המכרז שווה בשווה.

עו"ד שרון שטיין: מי אמר לך שבמכרז הזה לא הגיש מישהו מפתח תקווה?

מאיפה אתה יודע? אתה יודע מאיפה הגישו הצעות? במכרז האחרון שאלו מדבר עליו הגישו הצעות מפתח תקווה ומירושלים ומטבעון ומבאר שבע, אתה יודע את זה? 11 קבלנים היו בסיוור קבלנים.

מר יחיאל טוהמי: בוא אני אגיד לך משהו בשקט.

עו"ד שרון שטיין: שניה.

מר יחיאל טוהמי: הנה, לפרוטוקול. אני שומר על משהו, באמת אני אומר את זה, מחר יכולים לבוא או לא יודע מה, אני מעדיף לא לדבר,

עו"ד שרון שטיין: בסדר, אז אל תדבר.

מר יחיאל טוהמי: כי אני אגיד לך משהו, אם אני אתחיל לדבר פה אז תהיה לכם בעיה.

עו"ד שרון שטיין: אז תגיד.

מר יחיאל טוהמי: אני אומר לכם את זה.

מר יוסי חן: לא, דווקא אני אשמח לשמוע.

עו"ד שרון שטיין: גם אני אשמח לשמוע.

מר יחיאל טוהמי: כי אני אומר לכם, זה לא יתכן שבן אדם מבקא-אל-גרביה יזכה בעבודה. לא יתכן שכל העובדים של העירייה יהיו מלמטה. מה קרה, כולם מפגרים פה? בוא הנה, אנשים פה לא מפגרים. מה יש לכם אתם? כל אריאל מפגרים.

מר יעקב עמנואל: יש לך חסינות במועצת העיר ואתה יכול להגיד. יש לך חסינות.

מר יחיאל טוהמי: אני אומר לכם, זו בושה וחרפה לעירייה הזאת, זה מה שאני אומר, שאני חלק ממנה, מצטער להגיד את זה.

עו"ד שרון שטיין: אז אני אומר לך, את התחושות שלך אתה יכול להרגיש מה שאתה רוצה,

מר יחיאל טוהמי: אני אומר את זה מתוך כאב ולא מתוך פוזות ולא מתוך משחקים.

עו"ד שרון שטיין: בסדר. אז אני אומר לך שבשום מכרז,

מר יחיאל טוהמי: אתה תמיד מצדיק את עצמכם, אתה תמיד בא מייצג שטח. תגיד – אני לא בסדר. אנחנו לא עובדים נכון. לא יתכן שבן אדם, 4 מיליון שקל, 3,990,000, הוא זוכה. תגיד לי, אתה יודע שבמכרזים יש אנשים שמתאמים מכרזים? ידוע לך או שאתה לא יודע?

גב' לודמילה גוזב: מה? מה?

מר יחיאל טוהמי: שמתאמים מכרזים. אתה יודע את זה?

- עו"ד שרון שטיין : אתה יודע על מישהו שתיאם מכרז?
- מר יחיאל טוהמי : אתה יודע את זה בכלל?
- עו"ד שרון שטיין : אתה יודע שמישהו תאם מכרז?
- מר יחיאל טוהמי : לא, אני שואל אותך, ... מכרזים, אתה יודע את זה?
- עו"ד שרון שטיין : אני שואל אותך שאלה,
- מר יחיאל טוהמי : אתה יודע את זה או לא יודע את זה?
- עו"ד שרון שטיין : זה דברים שאני יכול ללמד אותך.
- מר יחיאל טוהמי : אתה יכול ללמד אותי?
- עו"ד שרון שטיין : כן.
- מר יחיאל טוהמי : אני רואה שאתה במקצוע.
- עו"ד שרון שטיין : עכשיו אתה יודע על זה? זה שיש שיטות, זה לא אומר שעושים אותן. אתה יודע?
- מר יחיאל טוהמי : תקשיב לי, תקשיב לי, אני רוצה להגיד לך משהו.
- עו"ד שרון שטיין : אתה יודע?

מר יחיאל טוהמי : אם אתה תפרק את המכרז,

עו"ד שרון שטיין : אתה יודע?

מר יחיאל טוהמי : תן לי, אני אענה לך. אם אתה תיקח מכרז של 4 מיליון שקל, אתה תעשה סיווג של 1/ג,

מר יוסי חן : תפרק אותו ל-10.

מר יחיאל טוהמי : 1/ג, תחלק אותו מצידו ל-5, זה יילך יותר זריז, יותר מהר.

עו"ד שרון שטיין : מי אמר לך?

מר יחיאל טוהמי : אני אומר לך. ב-5 ...

גב' לודמילה גוזב : הוא יודע הכול.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי : יוסי, הוא אומר שאין קבלן באריאל. יש קבלן בברקן 1/ג.

מר יוסי חן : זה שמעתי את הסיפור הזה.

מר יחיאל טוהמי : אבל הוא מברקן וההוא מבקה-אל-גרביה. זה אותו דבר, אותה משפחה.

מר יוסי חן : אבל ההוא של ברקן יש לו מונופול באוניברסיטה.

עו"ד שרון שטיין: יוסי, עכשיו שצחקתם, אני יכול להמשיך?

מר יוסי חן: אפשר רק משפט אחד בעניין הזה שלך? אני רוצה להזכיר לך משהו. אני בתחילת הקדנציה הייתי יו"ר ועדת מכרזים, ואז חזר על עצמו עוד פעם, שאותו קבלן כל הזמן זוכה.

עו"ד שרון שטיין: מה זה כל הזמן? בכמה מכרזים הוא זכה?

מר אלי שבירו: מתחילת הקדנציה עד האחרון.

מר יוסי חן: מאז שאני זוכר את עצמי, אותו קבלן עושה את העבודות.

עו"ד שרון שטיין: כמה? כמה?

מר יוסי חן: לא יודע.

עו"ד שרון שטיין: שלושה? עשרה?

מר יוסי חן: אבל זה עשרה שמחברים אותם, 10 עבודות ל-1.

עו"ד שרון שטיין: תיכף אני אגיד לכם עוד משהו.

מר יוסי חן: אבל תרשה לי רגע מה הצעתי אז, אני אזכיר לך מה הצעתי אז. אז הצעתי שני דברים לעשות. לודמילה, ברשותך, אולי תלמדי, אני הייתי גם יו"ר כמוך בהתחלה. אחד – הצעתי להרחיב את הפרסום, שהפרסום יגיע ליותר אנשים, להגיע למרכז הקבלנים, לכמה שיותר.

עו"ד שרון שטיין: עושים את זה.

גב' לודמילה גוזב: עושים הכול.

מר יוסי חן: ושתיים, אמרתי עוד אז, לפני 4 שנים, שצריך לפצל את המכרזים בצורה כזו ש-לחלק. עכשיו אני אענה לך למה זה יותר טוב לפצל. שאלת למה, אני אענה לך. כי הקבלן שעובד בצד אחד ומתחיל בצד שני ולא מסיים שום דבר, לא את זה ולא את זה ולא את זה, נהיה בלגאן. במקום שיתחילו כמה, כל אחד יסיים וגם תהיה תחרות ביניהם, תהיה תחרות, נוכל לבוא לאנשים ולהשוות בין עבודה יותר טובה לפחות טובה. נוכל להתחרות. פה אין תחרות. כשאין תחרות, לכן פה אנחנו, חברי המועצה,

גב' לודמילה גוזב: למה אין תחרות?

מר יוסי חן: טוענים כל הזמן לגבי המכרז. אם הם היו כמה, אז מה, היינו יכולים לדבר בכלל? זו הנקודה המרכזית. וקודם כל, אני רוצה להודות לך על היושר שלך, שאמרת – אני טעיתי – וכל הכבוד לך. אני לוקח עלי ואני טעיתי.

עו"ד שרון שטיין: אני לוקח עלי ואני צריך לתקן את זה.

מר יוסי חן: אני יודע. אז כל הכבוד לך.

עו"ד שרון שטיין: רק תשובה לעניין הזה. עכשיו, אני אומר לכם, לגבי הנושא של, מאחר וכולם פה, ואני אומר את זה במפורש, פתאום משום מה חרושת השמועות הלכה על הראש של עדנאן (אפרופו מה שצחקתי היום איתך).

מר יוסי חן: אבל זה פורסם בעיתון כבר. המכתבים שלך ושקיבלת, זה פורסם בעיתון כבר, עם איזה עורך דין, איך קוראים לו? ציון אמיר מול עו"ד שרון

שטיין.

עו"ד שרון שטיין: יוסי,

מר יוסי חן: שמענו את זה. זה לא חדש. אתם חושבים שבאריאל אנשים לא יודעים כל דבר מה שקורה.

עו"ד שרון שטיין: יוסי, אני יכול להשלים את המשפט?

מר יוסי חן: בבקשה.

עו"ד שרון שטיין: אז הסיפור הזה, זו היתה המלצה בעקבות, מאחר והיתה לנו בעיה, באמת, בעיה לאריאל, אתם אולי גאים בעיר הזאת ואנחנו גאים בעיר, יש בעיה של מרחק. ההמלצה שלי, יוסי, ההמלצה שלי היתה לקבל,

מר יוסי חן: מה עושים ממחר? עזוב מה היה. מה עושים ממחר?

עו"ד שרון שטיין: אז סיכמנו, דיברתי עם עדנאן ודיברנו שאנחנו נבדוק כל מקרה לגופו. אני אומר לכם שההמלצה למזג מכרזים בשביל לתת להם נפח ולהפוך את המכרזים למכרזים גדולים ואטרקטיביים לקבלנים גדולים ואמינים יותר. עכשיו, אני אתן לך את הנתונים של המכרז האחרון שעליו אלי דיבר. במכרז האחרון שהיה, של הקאונטרי וכל זה, זה היה החניון של הקאונטרי ועבודות פיתוח ברחבי העיר,

מר מקס צ'רנוגלז: ומזגנים במילקן.

מר יוסי חן: וגם המזגנים?

מר מקס צ'רנוגלז : לא יודע, אני שואל.

מר יוסי חן : אנשים עד היום שואלים אותי מה קורה עם המזגנים.

עו"ד שרון שטיין : יוסי, אתה רוצה לשמוע תשובה?

מר רון נחמן-יו"ר : שרון, אתם רוצים לעשות כאן ועדת מכרזים? אני לא מבין

את הדבר הזה. אני יושב בשקט כאן עם כל הדברים האלה. מספיק.

עו"ד שרון שטיין : תשובה אחרונה. היו 11 אנשים, השתתפו בסיור קבלנים,

נדמה לי שאני הסתכלתי על הסיווג שלהם, כל הקבלנים היו מסיווג ג/3 ומעלה. 5 או 6 קנו את חוברת המכרז. כולם היו בסיווג ג/5. 3 הגישו את המכרז, את ההצעות למכרז, כולם היו בסיווג ג/5. אתה מדבר פה על מכרז שמבחינת האפקטיביות שלו, מבחינת היכולת שלו, מכרז לא גדול, אמרתם 4 מיליון, אני לא זוכר אפילו, אתה אומר שבסביבות 4 מיליון שקל. מבחינת האפקטיביות שלו והיכולת שלו למשוך קבלנים מבחוץ, קבלנים גדולים, למשוך אותו, הוא הוכיח את עצמו מעל המשוער. זה לגבי העניין הזה.

עכשיו, אנחנו בודקים את עצמנו, בניגוד למה שאתם חושבים, כל פעם מחדש. יכול להיות שמה שאתם אומרים, אנחנו נסתכל על זה עוד פעם. זה לא איזה שהוא משהו. זו היתה המלצה שלי. עדנאן אמר שבגלל גם מצוקת כוח אדם, יש לו בעיה. מה לעשות? להתחיל לנהל 3 או 4 פרויקטים במקביל ולהתחיל להתעסק ב-4 חשבונות במקביל ולאשר אותם, זה מקשה עליו, מאשר מקרה אחד. יכול להיות שאולי הגרסה ההפוכה זה, אין פה שום דבר שהוא חקוק בסלע.

מר יוסי חן : אולי צריך עוד עובד שיעזור לו עם זה?

עו"ד שרון שטיין : צריך שם עוד 5 עובדים.

מר יוסי חן :

העיר הזו גדלה וכמות העובדים קטנה.

עו"ד שרון שטיין :

יוסי, צריך עוד 5 עובדים.

מר יוסי חן :

אז קדימה, לקחת. למה מחכים?

מר רון נחמן-יו"ר :

טוב, הלאה. כן, אריאל.

עו"ד אריאל עזריה :

א' – אני חושב שאולי לא צריך ללכת על קבלן ג', לא חייב.

לא חייב ללכת על קבלן ג'.

עו"ד שרון שטיין :

לא, אתה חייב ג' בענף 200 לעבודות תשתית.

עו"ד אריאל עזריה :

מה פתאום? מה פתאום? ממש לא. יש גם את ענף א'.

עו"ד שרון שטיין :

לא.

עו"ד אריאל עזריה :

מה לא? למה אתה אומר לא? אני אקריא לך מהחוק. הנה א'.

א' יכול לבצע עבודות עפר, חיצוב, פיצוץ, פיתוח חצרות, שבילים, מדרכות, גידור.

עו"ד שרון שטיין :

זה מגורים.

עו"ד אריאל עזריה :

לא, לא, לא, א', זה א'. כלונסאות, שיפוצים, הרחבת מבנים,

קונסטרוקציות.

עו"ד שרון שטיין :

באיזה ענף?

עו"ד אריאל עזריה :

א'.

עו"ד שרון שטיין: איזה ענף? יש 100 שזה המגורים ו-200 שזה זה, ואז הם מחולקים ל...

עו"ד אריאל עזריה: אז אני אומר לך שב-א',

עו"ד שרון שטיין: אריאל, בדקתי, תאמין לי.

עו"ד אריאל עזריה: אני מלמד את זה, אז אני קצת יודע.

עו"ד שרון שטיין: בדקתי את הזה. זה עבודות פיתוח.

עו"ד אריאל עזריה: אז אני גם יודע.

מר יעקב עמנואל: אם בארזים נפלה שלהבת, מה יגידו אזובי הקיר?

עו"ד אריאל עזריה: ואני אומר לך, ב-א' יש, 100 זה ב-ג', אבל יש 110, 111, 120, 121, 131 זה שיפוצים, 135 הרחבת מבנים.

עו"ד שרון שטיין: אריאל, בוא לא נפתח את זה. תאמין לי שבדקתי.

עו"ד אריאל עזריה: לא. אבל לכן אני אומר,

עו"ד שרון שטיין: אילו לא הייתי עושה סוג עבודה מונוליתית – אתה צודק.

עו"ד אריאל עזריה: אבל אתה הולך על ג', ש-ג' זה בעצם,

עו"ד שרון שטיין: עזוב, אני יכול לבדוק. זה לא קשור לפיצול. עזוב, אנחנו

בודקים את עצמנו.

עו"ד אריאל עזריה : ב-א' גם גובה,

עו"ד שרון שטיין : הסכומים יותר נמוכים.

עו"ד אריאל עזריה : תקשיב שניה אחת. א' יש בו 1, 2, 3, 4 ו-5. ב' – כנ"ל. ג' –

כנ"ל. ו-א/3 זה סכום הרבה יותר נמוך מ-ג/3. ולכן,

עו"ד שרון שטיין : אריאל, עזוב, בוא לא נתווכח על זה. זה קבוצה א'.

עו"ד אריאל עזריה : לא, אני לא מתווכח.

עו"ד שרון שטיין : מה שנמצא בקבוצה שלו, זה בניין למגורים.

עו"ד אריאל עזריה : לא, לאו דווקא.

עו"ד שרון שטיין : כן, נו.

עו"ד אריאל עזריה : לא.

מר רון נחמן-יו"ר : מה אנחנו צריכים לעשות עכשיו?

מר אריה ברסקי : להצביע על ההמלצות. האם לקבל את הסיכומים וההמלצות

של הוועדה לענייני ביקורת?

מר רון נחמן-יו"ר : חברים, יש פה עכשיו את הדו"ח. אומר לי המבקר שהמליאה

צריכה להצביע ולאשר את הדו"ח.

מר אריה ברסקי : את ההמלצות והסיכומים של ועדת ביקורת. כי יש לכם פה את הפרוטוקול.

מר רון נחמן-יו"ר : מי בעד לאשר את ההמלצות של הדו"ח של ועדת הביקורת? הצביעו בעד : רון, טוהמי, לודמילה, מנו, אריאל. מי נגד? הצביעו נגד?

מר אריה ברסקי : אבל מקס, אתה הצבעת, אתה כתבת לפרוטוקול. אתה מצביע נגד ההמלצות של עצמך?

מר מקס צ'רנוגלז : בסדר, עכשיו עלו עוד שאלות.

מר אריה ברסקי : זה על הדו"ח הזה. השאלות שעלו לא קשורות לדו"ח.

רו"ח רוני זנה : הם מצביעים על הדו"ח שלך.

מר רון נחמן-יו"ר : מי הצביע נגד? צ'רנוגלז – נגד, אלי – נגד, שירה – נגד, יוסי – נגד, אבי – נגד. 100%.

החלטה : הוחלט (5 בעד) : מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, עו"ד אריאל עזריה, גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל, 5 נגד : מר יוסי חן, מר אבי סמו, מר מקס צ'רנוגלז, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) שלא לאשר את המלצות וסיכומי מבקר העירייה והוועדה לענייני ביקורת בענייני הליקויים שהועלו בדו"ח הביקורת המפורט של מבקר משרד הפנים לשנת הכספים 2011.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי : אלי, זה דו"ח של מבקר משרד הפנים, לא דו"ח של אריאל.

- גב' לודמילה גוזב** : אתה לא מאמין למשרד הפנים גם?
- מר רון נחמן-יו"ר** : זה בסדר גמור.
- מר יוסי חן** : אני רוצה ... להאיר את עיניו בכמה דברים.
- מר רון נחמן-יו"ר** : אבל, אריה,
- רו"ח רוני דנה** : אתם לא מצביעים על הדו"ח, אתם מצביעים על ההמלצות של ועדת ביקורת.
- מר יוסי חן** : אני רוצה להיפגש עם אותו אחד ש,
- רו"ח רוני דנה** : אתה יכול להיפגש עם יו"ר הוועדה.
- (מדברים ביחד)
- רו"ח רוני דנה** : ההצבעה היא על המלצות ועדת הביקורת.
- מר יעקב עמנואל** : לא, הוא אמר על הדו"ח ועל ההמלצות.
- רו"ח רוני דנה** : לא.
- מר יחיאל טוהמי** : תסביר להם עוד פעם רגע, תסביר להם על מה הם מצביעים.
- רו"ח רוני דנה** : על אישור ההמלצות של ועדת ביקורת. זו ההצבעה.

מר אלי שבירו : אנחנו מצביעים אי אמון על כל הסוגיה הזאת.

מר יוסי חן : בדיוק. אמר ראש העירייה שהוא מחליט. לא צריך אותנו. אנחנו נגד. כשהוא יחליט שהוא צריך אותנו – נצביע. כרגע הוא אמר שהוא לא צריך אותנו.

רו"ח רוני דנה : אבל זה מגוחך שוועדת ביקורת כותבת דו"ח והיא בעצמה מצביעה נגדו?

מר יוסי חן : אבל מה הוא צריך אותנו? הוא מצביע לבד.

גב' לודמילה גוזב : רוני, אתה לא מבין?

רו"ח רוני דנה : לא. קטונתי.

מר רון נחמן-יו"ר : רוני, שמעת מה שאמר,

מר יחיאל טוהמי : מה זה אומר, רגע, מה זה אומר?

מר רון נחמן-יו"ר : תן לי לדבר.

רו"ח רוני דנה : זו בדיחה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני יושב פה בשקט. רוני, אני שמעתי,

מר אלי שבירו : בדו"ח ביקורת, אתה רואה שם איזו שהיא המלצה?

מר רון נחמן-יו"ר : אתם,

מר אלי שבירו : בדו"ח ביקורת, סליחה רגע, בדו"ח ביקורת של ועדת ביקורת,

מר אריה ברסקי : כן, כן, כן, בוא אני אראה לך.

מר רון נחמן-יו"ר : אריה,

מר אריה ברסקי : הנה, מה כתוב פה בסוף? החלטה – ממליצים לקבל ... ולתקן את הליקויים אשר עלו בדו"ח. זו ההמלצה.

מר יחיאל טוהמי : אפשר לתקן את הליקויים.

מר רון נחמן-יו"ר : תקשיב, היתה הצבעה. האנשים האלה, שמעת את שבירו אומר, כל דבר יש לו מערכת של אי אמון, מצביעים הכול נגד.

מר יוסי חן : זה לא מה שהוא אמר. הוא אמר, היות ואתה מחליט לבד ואתה לא משתף,

מר רון נחמן-יו"ר : לא.

מר יוסי חן : אז נקרא את הפרוטוקול ביחד. זה מוקלט, נכון? נקרא ביחד.

מר רון נחמן-יו"ר : שבירו, תקשיב למה שאני מדבר איתך. עמדה של אופוזיציה או לעומתית כמו שיש כאן היום, צריך לעשות אבחנה בין העיקר והתפל. עכשיו, בקטע הזה, ההצבעה שלכם היא הצבעה שכל מי שיקבל עכשיו את הפרוטוקול, ממשרד הפנים, ממנכ"ל משרד הפנים, שר הפנים, כולם, יראו מה אתם עושים. זה יעשה צחוק מהדבר הזה. למה? אתה לא יכול, גם כשאתה אופוזיציה, להגיד – אני לא מאשר את הממצאים

של משרד הפנים. אתה בעצם כופר בדו"ח של משרד הפנים ואתה אומר – אני, בגלל שיש לי אי אמון, אני לא אעשה שום דבר.

אני פונה אליך עוד הפעם, יש לכם 4 שלכם פה, אני אומר לך כרגע, על דברים שיש בהם היגיון, ביקורת, בקרה, כל מיני דברים כאלה – זה לגיטימי. על דברים כאלה – לי זה לא אכפת, טוב מאד שאתם עושים את זה.

מר אלי שבירו : או קיי.

מר רון נחמן-יו"ר : אבל אני אומר לך, פעם אחת,

מר יוסי חן : תשתמש בזה במערכת הבחירות.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה שומע? פעם אחת תשמע מה ראש העיר אומר לך. פעם אחת.

מר יוסי חן : אדוני ראש העיר, תשתמש בזה במערכת הבחירות.

מר רון נחמן-יו"ר : פעם אחת, אחר כך אתה לא תגיד שאתה מצטער.

מר יוסי חן : ונזכיר לך איזה מלחמה עשית שאני לא אמונה ליו"ר ועדת ביקורת. להזכיר לך את המלחמת עולם שעשית.

מר רון נחמן-יו"ר : הסעיף הבא.

מר ג'והר חלבי : בהמשך לסעיף הזה צריך לתת את הנתונים הכספיים של הדו"ח.

מר רון נחמן-יו"ר : מה זה?

מר ג'והר חלבי : לאותו דו"ח אני צריך לתת גם סקירה על הנתונים הכספיים. הדו"ח הזה מחולק לשניים – דו"ח מפורט ודו"ח כספי. הדו"ח הכספי, בחלק הראשון, בעמוד 6, זה תמצית המאזן, תמצית הביצוע לשנת 2011. בסך הכול התקבולים שלנו הסתכמו ב-92,541,000 שקל. התשלומים הסתכמו ב-92,335,000 שקל. סיימנו את השנה בעודף תקציבי של 206,000 שקל בתקציב הרגיל. בתקציב הבלתי רגיל, ב-תב"רים, היה לנו עודף זמני של 12,411,000 שקל. היה לנו גרעון זמני 2,620,000 שקל. סך הכול העודף נטו – 9,791,000 שקל. הגרעון המצטבר, בדף הראשון, דף מספר 4 – היה לנו גרעון מצטבר שנגרר משנה קודמת – 5,419,000 שקל. היה לנו עודף 206. בסך הכול הסתכם הגרעון המצטבר ל-31 בדצמבר 2011 ב-5,213,000 שקל. שוב פעם עם ה-תב"רים זה אותו דבר מה שאמרת, עודף תב"רים נטו 9,791,000 שקל. זה הנתונים הכספיים של הדו"ח.

מר רון נחמן-יו"ר : מה צריך לעשות עכשיו?

מר ג'והר חלבי : זהו, רק דיווח.

מר יוסי חן : זה דיווח של איזו שנה?

מר ג'והר חלבי : 2011. רון, ברשותך, צריך לסגור את הישיבה הזאת ולפתוח ישיבה נוספת.

מר יוסי חן : רגע, אני רוצה לשאול שאלה לפני שאתם סוגרים.

מר רון נחמן-יו"ר : בבקשה.

מר יוסי חן : אז מה עכשיו, אנחנו מאוזנים? לא חייבים שום דבר? אלי, סליחה רגע, אנחנו, עיריית אריאל, נכון להיום, מאוזנים?

מר ג'והר חלבי : לא. יש גרעון, אמרתי,

מר יוסי חן : כמה הגרעון?

מר ג'והר חלבי : 5,200,000 שקל.

מר אריה ברסקי : גרעון נצבר.

מר אלי שבירו : אבל הוא ירד.

מר יוסי חן : כי הפחד שלי שלקראת שנה הבאה זה יהיה 10.

מר ג'והר חלבי : אבל עברנו תקופות של בחירות והיה גם עודף תקציבי, יוסי,
זה לא קשור בין בחירות ל -

מר יוסי חן : זה לא אותו דבר. תאמין לי שזה לא אותן בחירות מה שהיה
לך.

מר ג'והר חלבי : אתה יודע מה, תאמין לי, הדו"ח הזה מביא לך פרס ניהול
תקין, מביא לך תעודת הצטיינות של העירייה. 80 רשויות סך הכול במדינה,

מר יוסי חן : אני מקווה שלקראת סוף שנה הבאה תתן לנו מאוזן, תתן
דו"ח מאוזן.

רו"ח רוני דנה : הוא מאוזן.

מר יוסי חן : למי שיגיע אחר כך.

רו"ח רוני דנה : אבל הוא בעודף.

מר יוסי חן : שיהיה מאוזן לגמרי.

רו"ח רוני דנה : אבל הוא בעודף.

מר יוסי חן : הוא בעודף?

רו"ח רוני דנה : הפעילות השוטפת בעודף. יש גרעון מצטבר משנים קודמות של 5 מיליון, שכל שנה הוא יורד.

מר ג'והר חלבי : כל שנה זה יורד.

מר יוסי חן : בסדר, שלא יהיה גרעון.

מר רון נחמן-יו"ר : ג'והר, רוני, מה עכשיו? אנחנו סוגרים את הישיבה הזאת עכשיו, שרון?

עו"ד שרון שטיין : כן.

מר אלי שבירו : לא. יש עוד נושא.

ריכוז החלטות:

1. דיון ואישור המלצות וסיכומי מבקר העירייה והוועדה לענייני ביקורת בענייני הליקויים שהועלו בדו"ח הביקורת המפורט של מבקר משרד הפנים לשנת הכספים 2011.

החלטה: הוחלט (5 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, עו"ד אריאל עזריה, גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל, 5 נגד: מר יוסי חן, מר אבי סמו, מר מקס צ'רנוגלז, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) שלא לאשר את המלצות וסיכומי מבקר העירייה והוועדה לענייני ביקורת בענייני הליקויים שהועלו בדו"ח הביקורת המפורט של מבקר משרד הפנים לשנת הכספים 2011.